FATWABOKEN

Boken om Tawhíd

Koran och Sunna

Innehållsförteckning

Introduktion

Bismillah

All lov och pris tillkommer Allah den Högste. Vi prisar Honom och vi söker Hans hjälp. Vi söker vår tillflykt hos Allah från det onda i våra själar och i våra handlingar. Den som Allah vägleder kan ingen vilseleda och den som Allah vilseleder kan ingen vägleda. Må Allahs frid och välsignelser vara över Profeten Muhammad, hans familj och hans följeslagare.

Vi tackar Allah den Högste för att ha gett oss möjligheten att prisa Honom och tacka Honom. Sannerligen är den största gåvan i denna Dunya islam och Allah ger inte islam till vem som helst.

Den här boken skriver vi i hopp om att den kommer att gynna muslimer runt om i Sverige. Boken kommer att vara en samling av utvalda *fataawa* (rättsutlåtanden) som kan vara till nytta för varje muslim. Vi ber därmed Allah att Han accepterar det här lilla arbetet från oss och att Han skänker oss *barakah* i det.

De flesta *fataawa* är tagna från Islam Q&A.

Koran och Sunna – Förklaring

Administrationen

Tawheed

Tawheed och dess kategorier

Hadithen om att de som säger ”laa ilaaha ill-Allah” ska in i Paradiset och mushrikeen

Fråga: Hur kan vi skilja mellan orden av Profeten [salla Allahu alayhi wa sallam]: ”Det finns ingen slav som säger laa ilaaha ill-Allah och sedan tror på det utan att han kommer att träda in i Paradiset” och idén om att mushrikeen och hycklarna kommer att vara i Helvetet för alltid även då de sade laa ilaaha ill-Allah?

Prisad vare Allah

Sheikh Muhammad Ibn 'Uthaymeen (må Allah vara nådig över honom) sade:

Hadithen påpekar att den som säger *Laa ilaaha ill-Allah* är en sann troende men han blir frestad av sina luster och önskningar så han begår några handlingar av olydnad eller stora synder så som stöld, etc.

Tron av Ahl al-Sunnah wa'l-Jamaa'ah är den att ödet av en troende, även om han begår en stor synd, är Paradiset. Vad än för bestraffning som kan komma upp innan Paradiset är upp till Allah: om Han vill kommer Han att straffa honom och om Han vill kommer Han förlåta honom. Beviset för det är versen där Allah säger (tolkning av innebörden):

”GUD FÖRLÅTER inte dem som sätter medhjälpare vid Hans sida, men Han förlåter den Han vill hans mindre

synder;" [4:48]

Så alla de som begår synder – även om de var stora synder – om synderna var mindre än kufr kommer de inte att förhindras från att inträda Paradiset. För ödet av den som begick dem är Paradiset men han kanske straffas för synderna som han hade begått eller så förlåter Allah honom. Saken vilar hos Allah. När det gäller hycklarna och följarna av bid'ah som tar en person utanför islams gränser, de har inte riktigt sagt *Laa ilaaha ill-Allah* och menat det från sitt hjärta, eftersom denna hyckleri som ledde till kufr är det motsatta till uppriktighet och uppriktigheten är grundläggande för att säga *Laa ilaaha ill-Allah*.

Om en person säger *Laa ilaaha ill-Allah* men han tror inte att det finns någon Gud eller så tror han att det finns en annan gud vid sidan om Allah som kontrollerar universum, eller om han tror att alla utav Profetens ﷺ följeslagare föll ut från islam efter hans död, då är sådana människor inte uppriktiga i deras yttrande av *Laa ilaaha ill-Allah* eftersom deras bid'ah går emot Profetens ﷺ ord: "Den som vittnar om att det inte finns någon gudom förutom Allah eller säger *Laa ilaaha ill-Allah*, kommer att inträda Paradiset."

Shahaadatayn måste yttras med uppriktighet. Lyssna på vad Allah säger angående munaafiqeen (tolkning av innebörden):

"Och då de reser sig för att be, reser de sig i sakta mak för att ses och berömmas av människorna men har sällan Gud i tankarna." [4:142]

I samma Surah säger Allah (tolkning av innebörden):

"Hycklarnas plats är den eviga Eldens djupaste avgrund och för dem kan du inte finna någon hjälpare." [4:145]

Och Allah säger angående dem (tolkning av innebörden):

”NÄR HYCKLARNA kommer till dig säger de: ”Vi vittnar att du är Guds Sändebud!”” [63:1]

Detta är enbart ett muntligt vittnesmål men:

”Gud vet att du är Hans Sändebud och Gud vittnar att hycklarna ljuger.” [63:1]

Dvs. att de ljuger när de säger ”Vi vittnar att du är sannerligen Allahs Sändebud”. För de nämner Allah och de avger sina vittnesmål till Hans Sändebud men deras hjärtan är tomma på det som de yttrar med sina läppar.

Liqa' al-Baab al-Maftooh, nr. 45

Räcker det om man endast yttrar Shahaadatayn för att inträda Paradiset?

Fråga: Är det sant att ifall en person ordentligt tror att ”det inte finns någon Gud förutom ALLAH och att Muhammad [Allahs fred och välsignelser vare över honom] är Hans Sändebud”, att det kommer räcka för honom för att accepteras in till Paradiset?

Prisad vare Allah.

Islam är inte bara yttrandet av Shahaadatayn utan det är nödvändigt att man uppfyller kraven av det här yttrandet av tron så att den som yttrar den kommer sannerligen att vara en muslim. Pelarna av islam är tro, yttrandet och

handlandet.

Det sades att Ubaadah ibn al-Saamit sade: ”Allahs Sändebud ﷺ sade: 'Den som säger: 'Jag vittnar att det inte finns någon gudom förutom Allah endast [utan någon partner] och att Muhammad är Hans slav och Sändebud, och att 'Isa (Jesus) är Allahs slav, sonen av Hans tjänarinna, ett Ord som Han skänkte över Maryam och en Ande som skapades av Honom, och att Paradiset är sann och att Helvetet är sann – Allah kommer att acceptera honom i Paradiset genom vilken port av de åtta han vill.''”

Antecknat av al-Bukhaari (3252) och Muslim (28)

Sheikh 'Abd al-Rahmaan ibn Hasan ibn Muhammad ibn 'Abd al-Wahhaab (må Allah vara nådig över honom) sade:

Orden 'Den som säger 'Jag vittnar att det inte finns någon gudom förutom Allah endast...' betyder att den som säger dessa ord, med kunskap om vad de betyder och han handlar efter det på insidan och utsidan, eftersom när det gäller Shahaadatayn då är det nödvändigt (grundläggande) att man vet och är säker och handlar i enlighet med det så som Allah säger (tolkning av meningen):

”Håll fast vid din kunskap att det inte finns någon gud utom Allah;” [47:19]

Och Allah säger (tolkning av meningen):

”...utom den som med [full] kunskap vittnar om sanningen.” [43:86]

När det gäller yttrandet av orden utan kunskap om dess innebörd eller tron med säkerhet eller att man handlar i enlighet med dem genom att förneka shirk och att man är uppriktig i ord och gärningar och att man säger i ens hjärta

och på ens läppar och att man handlar i ens hjärta och med ens utsida, det kommer inte att gynna på något sätt enligt de lärdas konsensus. [1]

Al-Qurtubi säger i *al-Mufhim 'alaa Saheeh Muslim*: Kapitel: det är inte tillräckligt endast att säga Shahaadatayn utan det är nödvändigt att tro på det med säkerhet i hjärtat. Detta fångar uppmärksamheten till det bristfälliga argumentet av de extrema Murji'ah som säger att endast yttrandet av Shahaadatayn är tillräcklig för att man ska bli en troende. Ahaadeeth för det här ämnet hänvisar till att detta är fel; utan det är en åsikt som är välkänd för att vara fel enligt sharee'ah eftersom den innebär ett rättfärdigande av hyckleri och man dömer hycklarna att de är sanna troende, vilket är helt fel. Slut citat.

Denna hadeeth hänvisar även detta i orden ”den som vittnar” eftersom att vittna kan endast vara giltigt om det baseras på kunskap, säkerhet, uppriktighet och ärlighet.

Fath al-Baari (sid. 36)

Det finns sju villkor när det gäller att vittna att det inte finns någon gudom förutom Allah och det gynnar inte den som säger det utan att han uppfyller alla dessa villkor. De är, kortfattat:

1. Kunskap i motsats till okunnighet
2. Säkerhet i motsats till tvivel
3. Godtagande i motsats till avvisande
4. Lydnad i motsats till olydnad

---

1 **Koran och Sunna:** Det vill säga att det är absolut nödvändigt att du har kunskap om Shahaadatayn.

5. Uppriktighet i motsats till shirk
6. Ärlighet i motsats till lögn
7. Kärlek i motsats till dess motstånd vilket är hat

Villkoren för vittnesmålet att Muhammad är Allahs Sändebud är desamma som villkoren för vittnesmålet att det inte finns någon gudom förutom Allah...

Och Allah vet bäst.

Islam Q&A

Vad innebär det att vittna om Tawheed?

Fråga: Vad innebär det att vittna om att det inte finns någon gudom förutom Allah och att Muhammad är Allahs Sändebud?

Att vittna om att det inte finns någon gudom förutom Allah innebär att man förnekar att någon annan förutom Allah har rättigheten att dyrkas och man bekräftar att denna rättighet tillhör endast Allah, utan någon partner. Allah säger (tolkning av meningen):

"Ja, Gud är Sanningen och allt det som människorna anropar i Hans ställe är sken och lögn. Gud är den Höge, den Väldige." [22:62]

Så orden *laa ilaaha* (det finns ingen gudom) förnekar alla saker som dyrkas istället för Allah, och orden *illa Allah* (förutom Allah) bekräftar att all slags dyrkan är endast för Allah. Så vad de innebär är att det inte finns någon/-t som

rättmätigt dyrkas förutom Allah.

Precis så som Allah inte har någon partner i Sitt Herravälde, likaså har Han ingen partner i dyrkan (dvs att någon annan ska dyrkas istället för Honom).

Vad det innebär att vittna att Muhammad är Allahs Sändebud är att tro starkt, från djupet av ens hjärta, och att yttra det på ens läppar, att Muhammad är Hans slav och Hans Sändebud till hela skapelsen, människorna och jinn likaså. Det innebär att tro på det som han berättade till oss om händelserna i dåtiden, det som han berättade till oss om saker som ska komma, det som han har tillåtit av halaal saker och det som han har förbjudit av haraam saker; och det betyder att man lyder och följer det som han har befallt och att man ger upp det som han har förbjudit, att man följer hans lagar, håller fast vid hans Sunnah i hemlighet och öppet, att man accepterar och underkastar sig till hans domar, och att man vet att lydnad till honom är lydnad till Allah och olydnad till honom är olydnad till Allah eftersom han är den som framförde Budskapet från Allah och Allah orsakade honom inte att dö förrän Han hade fullbordat religionen, och han framförde det tydligt.

En person kan endast inträda islam genom att yttra dessa två vittnesmål för tron; dess två delar är sammanflätade och kan inte delas. För att villkoren för att vittna att det inte finns någon gudom förutom Allah är samma som villkoren för att vittna att Muhammad är Allahs Sändebud.

Och Allah vet bäst.

Sheikh Muhammad Salih al-Munajjid

Islam Q & A

Statusen för att styra med det som Allah har uppenbarat i islam

Fråga: Vad är domen för att styra med det som Allah har uppenbarat i islam? Är den som styr med något annat än det som Allah har uppenbarat en kaafir?

Prisad vare Allah.

Att styra med det som Allah har uppenbarat är en del av Tawheed ar-Ruboobiyyah eftersom det tillämpar Allahs styre så som det antyds av godtagandet av Hans Herravälde (Ruboobiyyah) och Hans perfekta suveränitet och kontroll. Därmed kallar Allah de som följs på ett sätt som är motsatt till det som Han har uppenbarat för *arbaab* (herrar) av sina följeslagare. Allah säger (tolkning av meningen):

"De har tagit sina rabbiner och klosterbröder till herrar [arbaab] och beskyddare i Allahs ställe, och [detsamma har de gjort med] Kristus, Marias son, trots att de har förmanats att inte dyrka någon annan än den Ende Guden – det finns ingen gud utom Honom; stor är Han i Sin härlighet, fjärran från allt vad de vill sätta vid Hans sida!" [9:31]

Allah kallar de som följs "herrar" eftersom de utses som lagstiftare vid sidan om Allah och Han kallar de som följer "slavar" eftersom de underkastar sig till dem och de lyder dem då de går emot Allahs styre, Upphöjd är Han.

'Adiyy ibn Haatim sade till Allahs Sändebud ﷺ: "Men de dyrkar inte dem." Profeten ﷺ sade: "Nej, de förbjuder för dem det som är tillåtet och de tillåter för dem det som är förbjudet och de följer dem; det är så de dyrkar dem."

När du har förstått detta bör du inse att när det gäller den

som inte styr med det som Allah har uppenbarat och vill att avgöranden ska hänvisas till någon annan än Allah och Hans Sändebud, finns det verser som säger att han inte har någon tro och verser som säger att han är en kaafir, zaalim och faasiq.

När det gäller den första kategorin (dvs verserna som säger att han inte har någon tro):

Till exempel så säger Allah (tolkning av meningen):

"HAR DU inte lagt märke till dem som säger sig tro på det som har uppenbarats för dig och det som uppenbarades före din tid, hur de villigt underkastar sig onda makters dom, fastän de har uppmanats att förneka dem? Men Djävulens avsikt är att driva dem till syndens yttersta gräns.

Och när någon säger till dem: "Kom, låt oss samlas kring det som Gud har uppenbarat och kring Sändebudet", ser du [dessa] hycklare vända sig bort fulla av ovilja.

Och om de drabbas av en motgång på grund av sina [egna] handlingar, kommer de till dig och försäkrar vid Gud: "Vi ville bara göra gott och jämka samman [olika åsikter]".

Gud vet vad dessa människor döljer i sitt innersta. Håll dig därför ifrån dem men varna dem och tala allvarligt med dem om deras själar.

Om Vi sänder ett sändebud är det för att han med Guds hjälp skall göra sig åtlydd. Men om de kommer till dig efter att ha gjort sig själva orätt [med sin synd] för att be om Guds förlåtelse, och om Sändebudet ber om förlåtelse för dem, skall de finna att Gud i Sin barmhärtighet tar emot den ångerfulles ånger.

Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de

sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inne i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt." [4:60-65]

Allah tillskriver dessa personer som påstår sig ha tro när de är hycklare, ett flertal egenskaper:

1. De vill hänvisa domen till at-taaghoot vilket är allting som går emot Allahs och Hans Sändebuds domar eftersom att gå emot styret/domen av Allah och Hans Sändebud är tughyan och överskridande mot styret/domen av Den till Vilken tillhör dom och alla saker vänder åter till Honom, dvs Allah. Allah säger (tolkning av meningen):

   "Skapelsen är Hans och Han befaller över allt. Välsignad vare Gud, världarnas Herre!" [7:54]

2. Om de kallas till det som Allah uppenbarade till Sändebudet då avvisar de det och de vänder ifrån.

3. Om någon svårighet drabbar dem på grund av det som deras händer skickade framför sig, som till exempel att de blir utsatta för sina missgärningar, de kommer svärandes att de endast hade en god vilja och förlikning, så som i fallet av dem som avvisar islams styre/domar idag och de styr i enlighet med de lagar som går emot islam och de påstår att det är gott och anpassat för moderna omständigheter.

Sedan varnar Allah folket som påstår sig vara troende men de bär på dessa egenskaper som Han vet finns i deras

hjärtan och vad de döljer av saker som skiljer sig från det som de säger. Och Han befaller Sin Profet att förmana dem och att han talar till dem med ett effektivt ord. Sedan förklarar Han visdomen bakom att Han sände Sändebudet som den enda att lydas och följas och ingen annan, oavsett hur starka deras idéer är och hur skarp deras förståelse är. Sedan svär Allah vid Sitt Herravälde till Sitt Sändebud, vilket är den mest speciella sorten av Herravälde och vilket pekar till sanningen av Hans Budskap, bekräftandes att tron inte kan vara giltig utan tre saker:

1. Hänvisning för dom i alla tvister måste göras till Allahs Sändebud ﷺ.

2. De bör öppna sina hjärtan för hans dom och det bör inte finnas någon invändning eller motstånd till den (domen) i deras hjärtan.

3. Det bör finnas full underkastelse och godtagande av hans dom/styre och det måste implementeras utan några tvivel eller ett avvikande beteende.

När det gäller den andra kategorin (versen som säger att han är en kaafir, zaalim och faasiq):

Till exempel så säger Allah (tolkning av meningen):

"De som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat, de är [i sanning] förnekare (kaafiroon)." [5:44]

"Ja, de som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat begår orätt mot sig själva (de är Dhaalimoon)." [5:45]

"de som inte dömer i enlighet med vad Gud har uppenbarat är syndare som trotsar Gud (faasiqoon)." [5:47]

Kan dessa tre kategorier tillämpas en person, dvs., är den som inte styr/dömer i enlighet med det som Allah har uppenbarat, en kaafir, zaalim och faasiq? Eftersom Allah har beskrivit kaafirs som syndare och missdådare, så som Han säger (tolkning av meningen): *"De som förnekar sanningen (kaafiroon) är svåra syndare (dhaalimoon)."* [2:254] och: *"de förnekade Gud och Hans Sändebud och de dog med [hyckleriet i hjärtat och] trots i sinnet."* [9:84], så varje kaafir är en syndare och missdådare – eller tillämpas dessa egenskaper endast dem som inte styr/dömer med det som Allah har uppenbarat? Det sista är mer troligtvis i min åsikt, och Allah vet bäst.

Vi säger: Den som inte dömer i enlighet med det som Allah har uppenbarat för att han anser det vara obetydligt, eller för att han ser ner på det, eller om han tror att någonting annat är bättre och mer fördelaktigt för folket, är kaafir på det sättet att han faller utanför islam. Bland dessa finns de som förkunnar för folket att lagstiftning som går emot islamiska lagar är sättet som folket lever på. De förkunnar endast lagstiftningen som går emot islamiska lagar eftersom de tror att den är bättre för folket, eftersom det är välkänt grundat på sunt förnuft att folket inte vänder sig ifrån det ena sättet till det andra om inte de tror att det som de vände sig till är bättre och att det som de vände sig ifrån brister.

Om en person inte dömer i enlighet med det som Allah har uppenbarat men han anser det inte vara obetydligt, han ser inte ner på det och han tror inte att något annat är bättre än det och det (något annat) gynnar inte folket mer, utan han dömer/styr genom att göra orätt mot de som är under hans

styre och på grund av hämnd och så vidare, då är han en missdådare men han är inte en kaafir, och nivån av hans förseelser varierar i enlighet med alternativen som han styr/dömer med och medlen som används.

Om en person inte dömer/styr i enlighet med det som Allah har uppenbarat men han anser det inte vara obetydligt, han ser inte ner på det, han tror inte att något annat är bättre än det och att det är mer gynnsamt för folket utan han styr/dömer med något annat för att uppfylla önskan av dem som är under styret eller på grund av en muta eller någon annan världslig anledning, då är han en faasiq men han är inte en kaafir, och nivån av hans missdåd varierar enligt alternativen genom vilken han styrde/dömde och medlen som användes.

Sheikh al-Islam ibn Taymiyyah (må Allah vara nådig över honom) sade angående de som tar sina rabbis och munkar som herrar istället för Allah; de är av två typer:

1. De som vet att de har ändrat på Allahs religion och de följer dem i dessa ändringar och de tror på tillåtelsen av det som var förbjudet och förbudet av det som Allah hade tillåtit; de följer deras ledare även då de vet att de har gått emot religionen av Sändebuden. Detta är kufr och Allah och Hans Sändebud anser det vara shirk.
2. De som tror på tillåtelsen av det som var förbjudet och förbudet av det som Allah gjorde tillåtet men de lydde dem i olydnaden gentemot Allah så som muslimen gör då han begår synder som han tror vara synder. De kommer under samma dom som andra syndare. Slut citat.

Sheikh Muhammad Ibn 'Uthaymeen

Fataawa al-'Aqeedah (sid. 208-212)

Uppdelningen av Tawheed i kategorier

Fråga: Jag hör av vissa kunniga bröder angående Tawheed och dess kategorier att Sheikh al-Islaam Taqi'ud deen Ibn Taymiyyah (Rahimahullaah) hade två kategorier av Tawheed (dvs; Tawheed ar-Ruboobiyyaah och Tawheed al-Asmaa was-Sifaat). Hur sanna är dessa påståenden? Hade Sheikh Muhammad Ibn Ibraheem (rahimahullaah) 4 kategorier? Och slutligen, har Sheikh Saleeh al-Fawzaan (må Allah bevara honom) 4 kategorier av Tawheed?

Prisad vare Allah.

Först och främst:

Vi bör förstå principen som säger att det inte finns något fel med att använda ny terminologi. Den här principen är välkänd bland fuqaha' och lärda av usool. Ibn al-Qayyim (må Allah vara nådig över honom) sade:

"Det finns ingenting fel med nya koncept och nya ord så länge det inte finns något dåligt med dem."

Madaarij al-Saalikeen, 3/306

För det andra:

Från tidiga tider har de lärda kategoriserat reglerna av sharee'ah. Detta gjordes endast för att göra det lättare att förstå texterna och reglerna av sharee'ah, speciellt medan tiden går förbi och kunskapen i arabiska språket blir svagare och språket blandas med utländska språk.

De lärda tänkte att det var vist att sätta upp principer, frågor och kategorier för att göra det lättare att förstå. Det finns inget fel med detta; det är faktiskt en bra sak

eftersom det gör att kunskapen bli mer åtkomlig för muslimer. Al-Shaafa'i satte upp principer av fiqh och hans kategorisering togs emot väl och följdes av de lärda av usool som skrev kommentarer på vad han hade sagt och de lade till. Detta gjordes i alla grenar av islamisk kunskap så som tajweed, Koranen och andra, inklusive Tawheed.

För det tredje:

Angående vad frågeställaren nämner, att Shaykh al-Islam [Ibn Taymiyyah] delade Tawheed i två kategorier och att Shaykh Muhammad ibn Ibraheem delade den i fyra, och samma med Shaykh Saalih al-Fawzaan, så finns det inget fel med det. Vi kommer att förklara detta för dig.

Vissa av lärda sade att Tawheed kan delas i två kategorier:

Tawheed al-Ma'rifah wa'l-Ithbaat (Enighet av kunskapen och bekräftelsen): vilket inkluderar tron på existensen av Allah och Hans Herravälde och Hans Namn och attribut.

Tawheed al-Qasd wa'l-Talab (Enighet av objekt och mål): vilket inkluderar tron på den gudomliga naturen av Allah.

När det gäller de som delade Tawheed i tre kategorier; de förklarade den forna kategoriseringen mer detaljerat och de gjorde det lättare för att förstå. Så de sade att Tawheed delas in i tre kategorier:

Tawheed ar-Ruboobiyyah (Enighet av gudomligt Herravälde): vilket inkluderar tron på Allahs existens.

Tawheed al-Uloohiyyah (Enighet av Gudomlig natur) eller *Tawheed al-'Ibaadah* (Enighet av dyrkan) – vilket betyder samma sak.

Tawheed al-Asma' wa'l-Sifaat (Enighet av de Gudomliga Namnen och Attributen).

Sedan lade några bland de lärda till mer till den här kategoriseringen och de sade att Tawheed kan delas in i fyra kategorier:

Tron på Allahs existens.

Tron på Allahs Herravälde.

Tron på Allahs Gudomlighet.

Tron på Allahs namn och attribut.

Som vi ser så finns det ingenting som är fel med den här kategoriseringen så länge det inte pekar mot något falskt och det finns ingenting fel med terminologin. Den här kategoriseringen är endast till för att göra det lättare för att förstå. Ju mer tiden passerar ju mindre förstår människorna och de lärda behöver göra saker enklare.

För att summera det hela så finns det inget fel med det som frågeställaren nämnde eftersom uppdelningen av Tawheed i två kategorier inkluderar allt som förklaras i detalj av dem andra. De som delade upp den i tre eller fyra kategorier förklarar i detalj det som nämns på det kortfattade sättet av de som delade upp den i två. Men alla är överens om att Tawheed inkluderar alla de saker som de har nämnt.

Det finns inget fel med den här kategoriseringen och den här användningen av terminologi, med villkor att det inte leder till några problem som t.ex. att lämna ut några utav koncepten som är en del av Tawheed eller att introducera idéer som har inget med det att göra.

Det kanske kommer en tid då det behöver förklaras ännu mer så de lärda kommer att förklara den med fler kategorier för att göra det lättare att förstå.

Detta är en kortfattad förklaring av vad som menas med de tre kategorierna av Tawheed:

Tron på Gudomligt Herravälde (*ruboobiyyah*): Detta innebär att man tror att Allah är Den enda som skapar, ger liv och död, etc.

Tron på Gudomlig natur (*uloohiyyah*): Detta innebär tron på att Allah är Den enda som folket bör ägna sina ord och handlingar till, både inre och yttre. Så ingen är värdig dyrkan förutom Honom, Upphöjd är Han.

Tron på Allahs Namn och Attribut (*al-asma' wa'l-sifaat*): vilket innebär bekräftande av det som Allah har bekräftat för Sig Själv av namn och attribut och förnekande av alla attribut som Allah har sagt är inte Hans, utan att förneka några av Hans attribut eller att likna några av Hans attribut med Hans skapelses attribut.

Det fjärde:

De lärdas indelning av Tawheed i dessa kategorier är inget nytt utan det var känt i det tredje och fjärde århundradet AH, så som det nämndes av Shaykh Bakr Abu Zayd, en medlem av Rådet av Senior lärda, i hans bok *al-Radd 'ala al-Mukhaalif.* Den här kategoriseringen återberättas även från Ibn Jareer at-Tabari och andra lärda.

Notera: det som frågeställaren nämnde, att Shaykh al-Islam Ibn Taymiyyah delade Tawheed i två kategorier – *Tawheed al-Ruboobiyyah* och *Tawheed al-Asmaa' wa'l-Sifaat* – är inte korrekt. Han delade den i två kategorier vilket var *Tawheed al-Ma'rifah wa'l-Ithbaat* (Enighet av kunskap och bekräftelse) och *Tawheed al-Qasd wa'l-Talab* (Enighet av objekt och mål), den första som inkluderar *Tawheed ar-Ruboobiyyah* och *Tawheed al-Asmaa' wa'l-Sifaat.*

Se *Majmoo' al-Fataawa*, 15/164; *al-Fataawa al-Kubra*,

5/250

Och Allah vet bäst.

(Enigheten av) Gudomligt Herravälde (Tawheed ar-Ruboobiyyah)

Den verkliga innebörden av Tawheed ar-Ruboobiyyah och de som avvisar den

Fråga: Vad är den riktiga innebörden av Tawheed ar-Ruboobiyyah?

Prisad vare Allah, och välsignelser och fred vare över Allahs Sändebud.

Tawheed ar-Ruboobiyyah innebär att man bekräftar att Allah är En och Unik i Hans handlingar, så som skapandet, suveränitet, kontrollerandet av angelägenheterna, försörjning, att ge liv och död, att sända ner regn och så vidare. En persons Tawheed är inte fullbordad om han inte bekräftar att Allah är Herren, Suverän, Skaparen och Försörjaren av alla saker, att Han är Givaren av liv och död, Den som gynnar och Den som orsakar skada, Den Enda som besvarar böner, Den som är i kontroll över alla saker, i Vars hand ligger all godhet, Den som är kapabel till att göra vad Han än vill – vilket även inkluderar att tro på den gudomliga viljan och ödet (al-qadr), både gott och ont.

Mushrikeen, bland vilka Sändebudet sändes, var inte oense angående den här aspekten av Tawheed utan de bekräftade det i allmänna termer, så som Allah säger (tolkning av innebörden):

"Om du frågar [människorna]: "Vem har skapat himlarna och jorden?" - svarar de helt säkert: "Den Allsmäktige, den Allvetande har skapat dem."" [43:9]

Och de bekräftade att Allah kontrollerar alla saker och att i Hans hand vilar suveränitet över himlarna och jorden. Därmed är det känt att bekräftelsen av Herraväldet av Allah är inte tillräckligt för en person för att vara en sann muslim utan han måste även bekräfta det som antyds genom det, det vill säga enheten av gudomligheten av Allah och han måste ägna sin dyrkan endast till Allah.

Denna Tawheed – dvs. Tawheed ar-Ruboobiyyah – förnekas inte av någon utav Adams söner. Ingen säger att världen har två skapare som är likadana. Ingen argumenterade om idén om Tawheed ar-Ruboobiyyah förutom Faraon som förnekade den på grund av arrogans och envishet och han påstod till och med – må Allah förbanna honom – att han är Herren. Allah säger om honom (tolkning av innebörden):

"och sade: "Jag är er herre, den högste"" [79:24]

"Jag känner inte till att det finns någon annan gud för er förutom mig" [28:38]

Detta var högmodet för hans del eftersom han visste att Herren var någon annan, inte han. Så som Allah säger (tolkning av innebörden):

"Och i sin ondska och sitt högmod förnekade de [tecknen], trots att de i sitt innersta var övertygade om deras äkthet." [27:14]

Och Allah berättar till oss om Musa när han debatterade med honom:

"[Moses] svarade: "Du vet redan att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt dessa [tecken] för

att låta [alla] se sanningen..."" [17:102]

Så han själv visste att den Enda Herren är Allah.

Liknande avvisade zoroastrerna idén om Tawheed ar-Ruboobiyyah när de sade att världen har två skapare, mörkret och ljuset. Dock så ansåg de inte dessa två skapare vara likvärdiga utan de sade att ljuset är bättre än mörkret eftersom det skapar gott och mörkret skapar ont, och det som skapar det goda är bättre än det som skapar det onda. Dessutom existerar inte mörkret och det lyser inte medan ljuset existerar och lyser så det är mer perfekt.

Faktumet att mushrikeen bekräftade Tawheed ar-Ruboobiyyah betyder inte att de gjorde detta i en fullständig mening. De brukade bekräfta i en allmän mening så som Allah berättar för oss i verserna som vi nämnde ovan. Men de hade några fel i sina tron som undergrävde detta begrepp, så som att tillskriva regnet till stjärnorna, och deras tro på att spåkvinnorna/männen hade kunskapen om det osynliga, och andra former av shirk angående det gudomliga Herraväldet. Men dessa fel är begränsade jämfört med deras okorrekta tro angående enheten av den gudomliga naturen (Tawheed al-Uloohiyyah) och dyrkan av endast Allah (Tawheed al-'Ibaadah).

Vi ber Allah att Han stärker oss när det gäller att hålla fast vid Hans religion tills vi träffar Honom. Och Allah vet bäst.

Se *Tayseer al-'Azeez al-Hameed, 33; al-Qawl al-Mufeed, 1/14*

Syftet med ärade skrivare

Fråga: Vad är anledningen bakom existensen av de ärade skrivarna även då Allah vet allting?

Prisad vare Allah.

Vi säger angående sådana saker: vi kanske, och kanske inte, förstår visdomen bakom det eftersom vi förstår inte visdomen bakom många saker så som Allah säger (tolkning av innebörden):

"DE FRÅGAR dig om ingivelsens ande. Säg: "Ingivelsens ande hör till det som är min Herre förbehållet – av [all] kunskap har bara en obetydlig del fallit på er [lott]." " [17:85]

När det gäller dessa varelser, om någon skulle fråga oss: vad är anledningen bakom att Allah skapade kamelen på det här sättet, och hästen på det sättet, och åsnan på det här sättet, och människan på det här sättet och så vidare; om han skulle fråga oss om anledningen eller visdomen bakom dessa saker så hade vi inte vetat det. Om vi hade tillfrågats: vad är anledningen till att Allah har gjort Duhrbönen till fyra rak'ah, och 'Asrbönen till fyra, och Maghreb till tre, och 'Isha till fyra och så vidare? Vi känner inte till visdomen bakom det.

Därmed vet vi att angående många saker, både i universum och när det gäller sharee'ah, är visdomen bakom dem dolda för oss. Eftersom det är fallet säger vi: om vi lyckas förstå visdomen bakom några saker i skapelsen eller i sharee'ah, om Allah har välsignat oss genom att låta oss förstå det, detta är ytterligare dygd, godhet och kunskap. Om vi inte förstår det då kommer det inte att skada oss på något sätt.

Nu, låt oss gå tillbaka till frågan vilket var – vad är anledningen till att Allah har utsett ärade skrivare för att anteckna det som vi gör?

Visdomen bakom det är för att visa att Allah har organiserat och mätt alla saker på det mest perfekta sättet, till en sådan utsträckning att Han har utsett ärade skrivare för att anteckna handlingarna och orden av Adams söner; de är ålagda att vaka över dem och skriva ner allt som de gör, även då Han vet vad de kommer att göra innan de ens gör det. Men detta är en manifestation av perfektionen av Allahs omsorg för människan och Hans kompletta beskydd, och det visar att universum är organiserat på det bästa möjliga sättet och Allah är den Allvetande, den Mest Vise.

Och Allah vet bäst. Slut citat.

Majmoo' Fatawa wa Rasail Ibn 'Uthaymeen

Varför skapade Allah himlarna och jorden under 6 dagar när Han kunde ha gjort det på en kortare tid?

Fråga: Om Allah vill något, Hans enda ord är "BLI" och det är. Kan du, snälla, förklara varför Han tog 6 dagar på sig för att skapa himlarna och jorden?

Prisad vare Allah.

En av de fasta övertygelserna som innehas av folket med djup tro och fullbordad Tawheed är att Herren, Upphöjd är

Han, kan göra allt och Hans makt/kraft är utan gränser. Han har absolut makt, perfekt vilja och den ultimata kontrollen över alla angelägenheter. Om Han vill något, det sker så som Han vill vid den tiden Han vill och på det sättet som Han vill.

Det finns många definitiva texter i Boken av vår Herre och i Sunnah av Hans Profet ﷺ som bekräftar detta och påstår det tydligt, utan tvetydighet. Det är tillräckligt här för oss att citera några utav verserna som hänvisar till detta, så som verserna (tolkning av meningen):

"Himlarna och jorden är Hans verk och när Han beslutar att något skall vara säger Han endast till det: "Var!" - och det är." [2:117]

Al-Haafiz Ibn Katheer sade i sina kommentarer på den här versen (*Tafseer 1/175*): "Här förklarar Allah fullständigheten av Hans makt och storheten av Hans auktoritet, och att ifall Han vill och påbjuder något säger Han helt enkelt till det 'Var!' - bara en gång – och det är, dvs. det börjar existera så som Han ville. Detta är som versen där Allah säger (tolkning av meningen):

"Om Han vill att något skall vara säger Han endast till det: "Var!" - och det är." [36:82]"

Och Allah säger (tolkning av meningen):

"Om Han vill att något skall vara, säger Han endast till det: 'Var!' - och det är." [3:47]

"Det är Han som skänker liv och Han som skänker död. När Han beslutar att något skall vara, säger Han endast till det: "Var!" - och det är." [40:68]

"och Vår befallning [och dess omsättning i verklighet] är ett och detsamma – ett ögonblickligt skeende." [54:50]

Al-Haafidh ibn Katheer sade i sina kommentarer på den här versen (4/261): "Här berättar Allah till oss hur Hans vilja utförs i Hans skapelse och hur Hans dekret genomförs. *"och Vår befallning är ett och detsamma"* innebär, Vi utfärdar en befallning endast en gång, och Vi behöver inte repetera den en andra gång, och det som Vi befaller sker i ett ögonblick, det försenas inte ens för ett ögonblick. Hur väl har inte poeten uttryckt det:

'När Allah vill något, allt som Han säger till det är "Var!", en gång, och det är.'"

Och det finns många andra verser som pratar om den här saken och förklarar den.

När detta har etablerats, varför har då Allah skapat himlarna och jorden på 6 dagar?

Först och främst:

Det har sagts i flera verser i Boken av vår Herre att Allah skapade himlarna och jorden på 6 dagar. Till exempel så säger Allah (tolkning av meningen):

"ER HERRE är förvisso Gud som skapade himlarna och jorden under sex dagar och som tronar i Sin allmakts härlighet [över skapelsen]." [7:54]

För det andra:

Det finns ingenting som Allah gör utan att det har en stor visdom i sig. Det är innebörden av en utav Allahs Namn, al-Hakeem (Den Mest Vise). Allah kanske visar oss eller inte visar oss denna visdom och de som har djup kunskap kanske förstår det till skillnad från andra.

Men faktumet att vi kanske inte vet eller förstår denna visdom bör inte göra att vi förnekar den eller protesterar mot Allahs styre, eller att vi frågar för mycket om den visdomen som Allah har gömt från oss. Allah säger

(tolkning av meningen):

"[Ingen] kan ställa Honom till svars för Hans handlande, men [människorna] skall stå till svars [för sina handlingar]." [21:23]

Några lärda har försökt förklara anledningen till varför himlarna och jorden skapades under 6 dagar:

1. Imam al-Qurtubi (må Allah vara nådig över honom) sade i *al-Jaami' li Ahkaam al-Qur'aan* då han kommenterade al-A'raaf 7:54 (4/7/140):

   "Allah nämner den här perioden – dvs 6 dagar – även om Han ville skapa det på en gång så kunde Han ha gjort det eftersom att Han kan säga till det 'Var!' och det är. Men Han ville:

   - Lära Hans slavar vänlighet och överläggning i deras angelägenheter.
   - Manifestera Hans makt till änglarna steg för steg.
   - Och det finns en till anledning: Han ville skapa det under 6 dagar eftersom Allah har utsatt en väg för allting, för vilken anledning Han håller kvar straffet för syndarna, eftersom allting har en utsatt tid med Honom."

2. Ibn al-Jawzi sade i sin tafseer som heter *Zaad al-Maseer* (3/162) då han kommenterade versen i Surah al-A'raaf:

   "Om det sägs, varför har Han inte skapat det direkt då Han kan göra allt? Det finns fem svar till en sådan fråga:

   (i) Han ville skapa något varje dag för att visa Sin makt till änglarna och dem som bevittnade det.

Detta föreslogs av Ibn al-Anbaari.

(ii) Han förberedde saker för Adam och hans ättlingar innan Adam existerade för att betona Adams höga ställning inför änglarna.

(iii) Att göra saker under en kort tid är mer ett tecken på makt och överläggning är mer ett tecken på visdom. Allah ville manifestera Sin visdom i det precis så som Han manifesterade Sin makt när Han sade: "Var!' och det är.'

(iv) Han lärde Sina slavar överläggning för att ifall Den som inte gör några misstag skapade universum på ett medvetet sätt, då är det mer passande för dem som är känsliga för att göra misstag att göra saker på ett medvetet sätt.

(v) Skapandet fördes stegvis så att inte någon skulle tro att detta hände som ett resultat av en olycka av naturen.

3. Al-Qaadi Abu'l-Sa'ood sade i sin kommentar på versen i al-A'raaf (3/232):

"Faktumet att Allah skapade saker i steg även då Han kan skapa allt på en gång visar den Gudomliga Viljan och det är ett tecken på Hans makt för dem som förstår och det uppmanar till överläggning i alla saker."

Och han sade i sin kommentar på al-Furqaan 25:59 (6/226):

"Den som skapade dessa stora stjärnor i denna

> exakta utformningen stegvis, även då Han kan skapa dem på en gång, (det var) för en stor anledning och för sublima ändamål vilket mänskliga sinnen inte kan uppfatta helt."

Baserat på det som nämnts ovan är det tydligt att Allah har absoluta makten, ultimata viljan och perfekt kontroll, och Han har visa anledningar för allting som Han skapar som ingen annan känner till förutom Honom, Upphöjd är Han. Nu kan du förstå några utav anledningarna till varför Allah skapade himlarna och jorden under 6 dagar när Han kan skapa dem helt enkelt genom att säga "Var!".

Må Allah sända välsignelser och fred över vår Profet Muhammad och över hans familj och följeslagare.

Lokalt slaktat kött i ett land med en befolkning som är blandad med muslimer, kristna och avgudadyrkare

Fråga: Vi bor i ett land med en blandad befolkning med kristna, avgudadyrkare och muslimer, och vi vet inte om de har nämnt Allahs Namn när de slaktade köttet eller inte. Vad är regeln när det gäller kött som slaktas av dessa människor, då det är svårt att veta vad som har slaktats av vem?

Prisad vare Allah.

Om situationen är så som det beskrevs där köttet slaktades av en blandning av folk som inkluderar Bokens folk,

avgudadyrkare och okunniga muslimer, och du kan inte veta vem som har slaktat vad och det är inte känt om Allahs Namn nämndes vid tiden man slaktade eller inte då är det haraam att äta köttet då du är förvirrad angående vem som skötte slakten eftersom grundprincipen är att djuren av an'aam klassen (dvs. kameler, nötkreatur, får och getter), och djur som faller under samma utslag, är haraam om de inte slaktas på det sätt som föreskrivs i sharee'ah. I det här fallet finns tveksamhet angående ifall slakten utfördes på ett sharee'ah föreskrivet sätt eller inte, på grund av blandningen av slakterierna, vissa vars kött är tillåtet och andra vars kött inte är tillåtet – så som avgudadyrkarnas och innovatörerna bland de okunniga muslimerna vars bid'ah inkluderar shirk.

Om det kan avgöras vad som har slaktats av vem då kan du äta köttet som slaktades av en muslim eller en kristen om det är känt att han nämnde Allahs Namn vid tiden då han slaktade, eller om det inte är känt om han nämnde Allahs Namn eller inte. Men du kan inte äta köttet som slaktades av en avgudadyrkare eller av en muslim som följer innovation som involverar shirk, vare sig han nämner Allahs Namn över det eller inte.

Muslimen bör sträva efter att vara på den säkra sidan i alla frågor angående religionen och han bör söka det som är halaal i sin mat, dryck, kläder och alla hans angelägenheter. När det gäller frågor som det som frågan angår här bör Ahl al-Sunnah välja rätt folk som ska slakta deras kött.

Al-Lajnah al-Daa'imah, 22/450-451

Att använda ordet "skapa" i samband med någon annan än Allah

Fråga: Många muslimer använder ordet "skapa" för människor, exempelvis "han har ett kreativt sinne" eller "han eller hon skapade det här eller det där". Även några väldigt goda muslimer använder det här ordet i sina böcker. Den enda skaparen är Allah; är det rätt att använda det här ordet för människor?

Prisad vare Allah.

Utan tvekan är Allah Den Enda Skaparen. Allah säger (tolkning av meningen):

"Finns det en annan skapare än Gud, som förser er [med det] i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning?" [35:3]

Men ordet *khalaqa* (skapa) har använts som hänvisning till andra förutom Allah, till exempel i versen:

"Välsignad vare Gud, den Bästa av skaparna!" [23:14]

Och i *al-Saheehayn* har det återberättats från Profeten ﷺ att det kommer att sägas till bildskaparna på Återuppståndelsens Dag: **"Ge liv till det som ni har skapat!"**

När ordet *khalaqa* (skapa) används i hänvisning till Allah då innebär det att hämta något i existens från ingenting. Detta är vad ingen annan kan göra förutom Allah. Men när ordet *khalaqa* används i hänvisning till människan då innebär det att överföra något från den ena formen till den andra.

Om det används med hänvisning till någon annan än Allah; att säga att han skapar i formen av att han ändrar en

sak från den ena formen till en annan form då är detta korrekt. Men om det används med hänvisning till någon annan på så sätt att man menar att han får något att existera från ingenting, då är detta inte tillåtet. Och Allah vet bäst.

Kitaab al-Qawl al-Mufeed 'alaa Kitaab at-Tawheed av Sheikh Ibn 'Uthaymeen, 1/6

När det gäller det som vissa människor säger: "Den och den har ett kreativt sinne"; vad de menar med det är att han är smart och kan komma på nya och bra idéer. Det finns inget fel med det, från det islamiska perspektivet, men det är bättre att förklara för att undvika sådana fraser som kan missförstås.

Och Allah vet bäst. Må Allah sända välsignelser och fred över våran Profet Muhammad.

Islam Q&A

Sheikh Muhammad Salih al-Munajjid

(Enigheten av) Gudomligheten (Tawheed al-'ibaadah)

Den första plikten som påbjöds mänskligheten

Fråga: Vad var den första plikten som mänskligheten förpliktades med?

Prisad vare Allah.

Den första plikten som påbjöds mänskligheten är det första som folket bör kallas till. Profeten ﷺ förklarade detta till Mu'aadh ibn Jabal (må Allah vara nöjd med honom) när han sände honom till Jemen. Han sade till honom: ”Du kommer att komma till Bokens folk så låt det första som du kallar dem till vara vittnande av att det inte finns någon gudom förutom Allah och att Muhammad är Hans Sändebud.” Detta är den första plikten som påbjöds mänskligheten; att tro på enbart Allah och att vittna att Muhammad ﷺ är Hans Sändebud. Genom att bekräfta (enigheten) av Allah (*Tawheed*) och genom att vittna att Muhammad ﷺ är Hans Sändebud uppnår man uppriktighet (*ikhlaas*) och lydnad (i enlighet med det som föreskrevs i sharee'ah), och dessa är kraven för att alla handlingar av dyrkan ska accepteras.

Majmoo' Fataawa wa Rasaa'il Fadeelat al-Shaykh Muhammad ibn Saalih al-'Uthaymeen, vol 1, sid 84, fråga nr. 29

Dyrkan är kärlek och vördnad; men det är inte betungande och svårt

Fråga: Vad är visdomen bakom att det inte finns någon vila från dyrkan för män så som det finns för kvinnor? Till exempel, vi fastar under Ramadan men när våran period kommer bryter vi fastan; vi ber men när våran period kommer eller när vi har blödning efter förlossningen (nifaas) så ber vi inte.

Prisad vare Allah.

Dyrkan är inte belastande och svår för att en muslim ska behöva vila från det. Tvärtom så är det en handling av dyrkan och vördnad av Allah, Upphöjd är Han. Det som motiverar en att utföra det är uppriktig kärlek till Allah och stor längtan för Honom; muslimen ödmjukar sig själv i dyrkan inför sin Herre, han kallar på Honom, han konverserar med Honom, han vänder sig till Honom, han hoppas på Hans nåd, han söker Hans nåd och gåvor och han strävar efter närheten av Allah. Den som är så här kommer inte att be om att få lämna sin dyrkan; han kommer bara att be om flera möjligheter (tillfällen) för dyrkan och lydnad. Han kommer att vara som Profeten ﷺ som brukade säga: "Låt oss finna komfort i den – dvs bönen – å Bilaal."

Ibn al-Qayyim (må Allah vara nådig över honom) sade: Det finns ingen tvekan om att det perfekta slaveriet till Allah är en del av perfekt kärlek och perfekt kärlek är kopplat med perfektionen av den Älskade i och av Han Själv, för Allah, Upphöjd är Han, är helt och hållet perfekt i alla aspekter och Han har inga brister på något sätt. För en som är på det här sättet, inget kan vara mer kärt för människornas hjärtan än Honom; så länge som deras

grundnatur och logik är sunt, det är oundvikligt att Han kommer att vara det mest kära av allt för deras hjärtan. Utan tvekan leder kärleken för Honom till underkastelse och lydnad till Honom, att man söker att göra Honom nöjd, att man gör sitt bästa i dyrkan av Honom och att man vänder åter till Honom. Detta är den bästa och den starkaste motivationen för att göra handlingar av dyrkan. Även om det inte fanns några befallningar eller förbud, ingen belöning eller bestraffning, man skulle göra ens bästa och man skulle ägna sitt hjärta till den sanna Guden. Därför sade en utav salaf: 'Att älska Honom motiverar mig på ett sådant sätt som är till och med starkare än Hans befallningar.' Och 'Umar sade angående Shuayb: 'Även om han inte fruktade Allah skulle han inte vara olydig mot Honom...'

Allahs Sändebud ﷺ brukade stå (i bön) tills hans fötter svullnade. Det sades till honom: "Gör du detta även då dina forna och framtida synder har förlåtits?" Han sade: "Bör jag inte vara en tacksam slav?"

Allah dyrkas och prisas och älskas för att Han förtjänar det; sannerligen, det som Han förtjänar av dyrkan från Sina slavar är över deras förmåga och viljestyrka och deras sinnen kan inte föreställa sig det. Ingen bland Hans skapelse kan dyrka Honom så som Han verkligen förtjänar att dyrkas och ingen kan älska och prisa Honom så som Han förtjänar. Därför är den bästa, mest perfekta av Hans skapelse, den mest kunniga om Honom, den som var mest kär för Honom och mest lydig mot Honom; han sade: "Jag kan inte prisa Dig tillräckligt mycket." Och han ﷺ sade att hans handlingar inte var tillräckliga för att han skulle räddas så som han sade: "Ingen kommer att räddas på grund av sina handlingar." De sade: "Inte ens du, å Allahs Sändebud?" Han sade: "Inte ens jag, om inte Allah

omfamnar mig i Sin nåd." Må Allahs frid och välsignelser vara över honom! Enligt den välkända marfoo' hadithen så finns det några av Hans änglar som har gjort sujood till Allah och de har inte lyft huvudet sen de skapades och det finns vissa som bugar sig och de har inte lyft sina huvuden från bugningen sen de skapades (och de kommer att förbli så) fram till Återuppståndelsens Dag och på Återuppståndelsens Dag kommer de att säga: "All lov och pris tillkommer Dig, vi dyrkade Dig inte så som Du förtjänar att dyrkas." Slut citat.

Miftaah Daar al-Sa'aadah, 2/88-90

Och Allah vet bäst.

Innebörden av slaveri i islam

Fråga: Kan ni snälla förtydliga ämnet slaveri i islam. I Koranen nämns det många gånger den här termen i synnerhet där människan är slaven till sin Mästare Allah, vilket jag helt och hållet förstår och är överens med. Men i många fall citerar Koranen där en man/kvinna är slav till en annan man/kvinna. I vilket sammanhang har Allah gjort detta tillåtet, om det är tillåtet. Ert förtydligande av det här ämnet hade varit väldigt snällt.

Prisad vare Allah.

Slaveri av muslimen till Allah, Upphöjd är Han, är det som Han har befallt i Sin Bok och det är Budskapet som Han

sände Sina Sändebud med, så som Han säger (tolkning av meningen):

"Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från det onda!" [16:36]

Ordet *'Uboodiyyah* (slaveri) på arabiska kommer från ordet *Ta'beed* (underkuvande, fångenskap). Frasen *'abbadtu'l-tareeq* innebär "Jag gjorde vägen jämn och lätt att gå på." Slaveri av slaven till Allah har två meningar, en generell och en specifik. Om med "slav" jag menar *al-mu'abbad*, dvs. en som är underkuvad, detta är den generella meningen som inkluderar varje skapad sak i både de högre och de lägre sfärerna, de vi känner och de andra, animerade och icke-animerade, rörande eller stationära, kaafir och mu'min, rättfärdig och omoralisk, för varje skapelse är underkuvad av Allah och är under Hans kontroll, och för var och en av dem finns en gräns där det stannar.

Om jag menar med "slav" *al-'aabid*, den som dyrkar Allah och lyder Hans befallningar tillfaller detta specifikt de troende med uteslutning av kaafireen, eftersom de troende är sanna slavar av Allah som attribuerar Herraväldet och Gudomlighet till Honom enbart och de känner igen Honom genom Hans Namn och Attribut, och de associerar ingenting med Honom. Så som Allah säger i berättelsen om Iblees (tolkning av meningen):

"[Iblees] sade: "Herre! Eftersom Du har kommit mig att begå ett felsteg, lovar jag att [för människorna] utmåla [det onda] på jorden i de mest förföriska färger och att leda dem alla till synd, [alla] utom dem som är Dina verkliga, hängivna tjänare!" [Gud] sade: "Detta är för Mig en rak väg; du skall inte ha makt över andra av Mina tjänare än dem som helt gått vilse och [av fri vilja] följer

dig." [15:39-42]

När det gäller *'ibaadah* (dyrkan) som Allah påbjuder oss är detta ett ord som inkluderar allting som Allah älskar och är nöjd med av ord och gärningar, både öppna och hemliga, och det exkluderar allt som bryter det. Den här definitionen inkluderar Shahaadatayn, Salaah, Hajj, fastan, jihaad för Allahs skull, att påbjuda det som är gott och förbjuda det som är ont, och att tro på Allah, änglarna, Sändebuden och den Sista Dagen. Grunden för den här dyrkan är renande av avsikten så att målet av dyrkaren är att söka Allah, Upphöjd är Han, och Hemmet av Livet efter detta. Allah säger (tolkning av meningen):

"Men den gudfruktige skall föras långt bort från denna [Eld] – han som ger [av sina ägodelar] för att rena [sin själ], inte för att betala tillbaka tidigare mottagna förmåner men av kärlek till sin Herre, den Högste. Och han kommer förvisso att bli nöjd." [92:17-21]

Så renande av avsikten är absolut nödvändig, så är uppriktighet med, så att den troende strävar efter att följa det som Allah har befallt och så att han undviker det som Han har förbjudit, att han förbereder sig själv för mötet med Allah (den Högste), att han ger upp känslan av hjälplöshet och lathet, och att han avstår från att följa sina egna luster, så som Allah säger (tolkning av meningen):

"TROENDE! Frukta Gud [i ert tal och i era handlingar] och håll samman med dem som älskar sanningen!" [9:119]

Det är även nödvändigt att följa Sändebudet ﷺ, så dyrkaren bör dyrka Allah i enlighet med det som Han har föreskrivit och inte i enlighet med det som de skapade varelserna önskar och innoverar. Detta är målet med att följa Profeten som sändes av Allah, Muhammad ﷺ.

Renande av avsikten, uppriktigheten och att följa Sändebudet är alla nödvändiga. När detta har förståtts kommer det att vara tydligt för oss att allting som går emot dessa nödvändigheter är faktiskt förslavande till folket. Så att visa upp sig är en form av förslavande till folket.; shirk är en form av förslavande till folket; att förneka Allahs befallningar och att göra Herren arg för att förtjäna folkets godkännande är en form av förslavande till folket. Alla som tar sina luster före lydnaden till sin Herre har gått över gränserna av 'Uboodiyyah (förslavande till Allah) och han har avvikit från den Raka Vägen. Därför sade Profeten ﷺ: ”Undergång till slaven av dinar, undergång till slaven av dirham, undergång till slaven av fina kläder och undergång till slaven av semmet. Om han får något är han nöjd och om han avvisas är han arg. Undergång för honom! Om han blir stucken av en tagg, må han aldrig kunna ta bort den.”

Förslavande till Allah inkluderar och innebär kärlek, fruktan och hopp. Slaven älskar sin Herre, fruktar Hans bestraffning och hoppas på Hans nåd och belöning. Dessa är de tre grundläggande pelarna av 'Uboodiyyah eller förslavande.

Förslavande till Allah är en heder, inte en orsak för förnedring, så som poeten sade:

”Det som ökar mig i heder och stolthet, så att mina fötter nästan klev på Plejaderna, är att jag är inkluderad i Dina ord 'Å Min slav,' och att Du gjorde Ahmad till min Profet.”

Vi ber Allah att han gör oss bland Hans rättfärdiga slavar. Må Allah välsigna vår Profet Muhammad.

Islam Q&A

Sheikh Muhammad Salih al-Munajjid

Typer av Tawassul

Fråga: Jag har diskuterat ämnet av att använda "waseela" medan man åkallar Allah (swt) med några muslimer och jag har fått veta att det finns många olika åsikter om faktumet ifall man får använda "waseela" i duaa eller inte. Kan ni snälla ge mig lite information om ämnet, några verser från den Heliga Koranen eller autentiska ahaadeeth? Med termen "använda waseela" menar jag att be genom någon, till exempel "Jag ber Dig (å Allah) att Du förlåter mig via Profeten Muhammad (fred vare över honom)" eller via andra Profeter (fred vare över dem), helgon eller andra rättfärdiga muslimer.

Prisad vare Allah.

Det som menas med tawassul och waseelah är fyra saker:

Typen av tawassul utan vilken tron inte kan vara komplett, vilket är att söka att nå Allah (tawassul) genom att tro på Honom och Hans Sändebud, och att lyda Honom och Hans Sändebud. Detta är vad som menas i versen (tolkning av meningen):

"TROENDE! Frukta Gud och sök det som kan föra er närmare Honom..." [5:35]

Detta inkluderar att man söker det som kan föra oss närmare Allah genom Hans Namn och Attribut, eller genom att göra handlingar av lydnad och dyrkan genom vilken man söker att komma närmare Allah, och så vidare.

Att söka att komma närmare Allah genom att fråga Hans Sändebud ﷺ att göra du'a' för en under hans livstid, och att de troende frågar varandra om att göra du'aa' för varandra. Detta följer vidare från den första typen och är

uppmuntrad.

Att söka att komma närmare Allah genom status och dygder av vissa skapade varelser, som till exempel att säga: "Å Allah, jag ber Dig vid statusen av Din Profet" och så vidare. Detta har tillåtits av vissa 'ulama', men den här åsikten är da'eef (svag). Den korrekta åsikten är att detta är definitivt haraam eftersom det kan inte finnas någon tawassul i du'aa' förutom genom statusen av Allahs Namn och Attribut.

Tawassul så som det har förståtts av många muslimer av den senare tiden, vilket är att kalla på Profeten ﷺ och att söka hans hjälp (eller att söka hjälp av de döda och de så kallade awliya'). Detta är en form av stor shirk eftersom att kalla på eller att söka hjälp från någon annan än Allah när det gäller något som enbart Allah kan göra är en form av dyrkan, och att rikta sin dyrkan till någon eller något annat förutom Allah är stor shirk. Och Allah vet bäst.

Islam Q&A

Sheikh Muhammad Salih al-Munajjid

Vad är innebörden av att änglarna gjorde sujood till Adam och att Josefs bröder gjorde sujood till honom?

Fråga: Varför sade Allah till änglarna att buga inför Adam? Jag trodde att bugandet endast tilläts enbart för Allah. Samma gäller Profeten Josef; varför bugade hans bröder inför honom?

Prisad vare Allah.

Prostration är av två typer:

Det kan vara en handling av vördnad och närmande till den som man prostrerar till. Den här typen av prostration är dyrkan och bör enbart göras för Allah, enligt lagarna av Profeten.

Den andra typen är en sort av hälsning och hedrande av en person. Det är den här sorten av prostration som Allah befallde änglarna att göra i Adams fall, så de prostrerade inför honom som en handling för att hedra honom. Det var en handling av dyrkan gentemot Allah för deras del eftersom de lydde Hans befallning att prostrera till Adam.

Prostrationen av Josefs föräldrar och bröder var också en prostration av hälsning och hedrande som var tillåten enligt lagen (av Allah) vid den tiden. Men enligt sharee'ah som hämtades med Sigillen av Profeterna, Muhammad ﷺ, är det inte tillåtet att prostrera till någon överhuvudtaget förutom till Allah. Därför sade Profeten ﷺ: "Om jag skulle befalla någon att prostrera för någon annan skulle jag befalla kvinnorna att prostrera till deras makar." Profeten ﷺ förbjöd Mu'aadh att prostrera till honom när han (Mu'aadh) sade att Bokens Folk prostrerade till de stora bland dem och han nämnde hadithen som citerades ovan. Förbudet i den här sharee'ah för prostration till någon annan förutom Allah är en aspekt av dess perfektion för att uppnå den sanna Tawheed. Det är den perfekta sharee'ah vars perfektion manifesteras i alla dess regler. Allah säger (tolkning av meningen):

"Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er och skänkt er Min välsignelse i fullaste mått. Jag har beslutat att underkastelse under Guds vilja skall vara

er religion." [5:3]

Islam Q&A

Skrivet av *Shaykh 'Abd al-Rahmaan al-Barraak*

Betydelsen av Taghoot

Fråga: Min fråga är, inkluderar termen Taaghoot objekt som inte kallar på folket för att dyrka dem, som solen, träden, avgudabilderna, stenarna? Också, kallas rättfärdiga muslimer, som Imaam Shafi', för Taaghoot om folket dyrkar dem eller deras gravar?

Prisad vare Allah.

Inte allt som dyrkas istället för Allah kan anses vara taaghoot. Den mest korrekta åsikten bland de lärda angående innebörden av ordet Taaghoot är det av Ibn Jareer at-Tabari som sade i sin *Tafseer* (3/21):

Den korrekta åsikten angående Taaghoot, i min åsikt, är det som hänvisar till alla som gör anspråk för sig själva en position som är passande enbart för Allah, och på så sätt dyrkas han istället för Honom, antingen genom att man tvingar andra till att dyrka honom eller genom att man accepterar det frivilligt för att dyrka. Den som dyrkas kan vara en människa eller en shaytaan (djävul), eller en avgudabild, eller en staty, eller något annat.

Han sade även att roten av Taaghoot innebär att sätta sig

själv i en högre position och att överskrida märket.

Profeterna, de lärda, de rättfärdiga människorna och awliyaa' (de som är nära Allah) tvingade inte folk till att dyrka dem eller lyda dem i en sådan sak. Motsatt så varnade dem hårt från sådant. Meningen med att Allah sände Sändebud till mänskligheten var för att kalla dem till tron på endast Allah och att man inte ska tro på några andra gudar förutom Honom. Allah säger (tolkning av meningen):

"Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från det onda!" [16:36]

Och Allah säger (tolkning av meningen):

"OCH GUD skall säga: "Jesus, son av Maria! Är det du som uppmanade människorna att dyrka dig och din moder som gudomliga väsen vid sidan av Gud?" [Jesus] skall svara: "Stor är Du i Din härlighet! Hur skulle jag kunna säga vad jag inte hade rätt att säga? Om jag hade sagt detta skulle Du helt visst ha vetat det. Du vet vad som är i mitt innersta men jag vet inte vad som är i Ditt innersta; Du känner allt det som är dolt för människor. Vad jag har sagt dem är det som Du har befallt mig [att säga]: 'Dyrka Gud, min Herre och er Herre.' Jag var vittne till deras handlingar så länge jag levde bland dem, men sedan Du kallade mig till Dig är det Du som vakar över dem; Du är vittne till allt som sker." [5:116-117]

Om folket dyrkar Profeterna eller de lärda istället för Allah bör vi inte tillämpa ordet Taaghoot till objektet av deras dyrkan.

Om folket överdriver angående al-Shaafa'i eller någon annan lärd (må Allah vara nådig över dem), och ifall han kallar på honom för hjälp istället för Allah, eller dyrkar

deras gravar finns det ingen synd för dessa lärda [för det]; motsatt, bördan av synden är på den som associerar andra i dyrkan med Allah (*Shirk*). Samma sak är sant i fallet av de kristna som dyrkar 'Isa (Jesus – fred vare över honom) vid sidan om Allah. 'Isa (fred vare över honom) kommer inte att bära på någon del av bördan av deras synd. En kortfattad definition av Taaghoot är: den som dyrkas istället av Allah och accepterar det. Det är välkänt att 'Isa (fred vare över honom) och andra Profeter, och även al-Shaafa'i och andra lärda som trodde på endast Allah (Tawheed) aldrig skulle acceptera att dyrkas istället för Allah. Motsatt så förbjöd de det och de predikade budskapet av Tawheed. Allah säger (tolkning av meningen):

"OCH GUD skall säga: "Jesus, son av Maria! Är det du som uppmanade människorna att dyrka dig och din moder som gudomliga väsen vid sidan av Gud?" [Jesus] skall svara: "Stor är Du i Din härlighet! Hur skulle jag kunna säga vad jag inte hade rätt att säga? Om jag hade sagt detta skulle Du helt visst ha vetat det. Du vet vad som är i mitt innersta men jag vet inte vad som är i Ditt innersta; Du känner allt det som är dolt för människor. Vad jag har sagt dem är det som Du har befallt mig [att säga]: 'Dyrka Gud, min Herre och er Herre.' Jag var vittne till deras handlingar så länge jag levde bland dem, men sedan Du kallade mig till Dig är det Du som vakar över dem; Du är vittne till allt som sker." [5:116-117]

Och Allah vet bäst.

Islam Q&A

Sheikh Muhammad Salih al-Munajjid

'Umar sökte inte Allahs hjälp genom statusen av al-'Abbaas (må Allah vara nöjd med honom)

Fråga: Hadeeth: Anas ibn Maalik (må Allah vara nöjd med honom) återberättade att när de drabbades av torka skulle 'Umar (må Allah vara nöjd med honom) söka regn genom statusen av al-'Abbaas ibn al-Muttalib och han skulle säga: "Å Allah, vi brukade be Dig om regn genom statusen av vår Profet och Du gav oss regn. Nu ber vi Dig för regn genom statusen av farbrodern av vår Profet, så ge oss regn" och de skulle ges regn. Är detta saheeh? Är det här bevis att det är tillåtet att söka Allahs hjälp genom statusen av awliya' (Allahs nära vänner)?

Prisad vare Allah.

Hadithen som nämndes av frågeställaren är en saheeh hadith som återberättades av al-Bukhari men den som studerar den kommer att finna att den är bevis att en bör inte söka hjälp från Allah genom statusen av Profeten ﷺ eller av någon annan, eftersom tawassul (att använda medel för att uppnå ett mål) och al-waseelah är saken som hjälper dig att uppnå det målet. Waseelah som hänvisas till i den här hadithen ("vi brukade be Dig om regn genom statusen av vår Profet och Du gav oss regn. Nu ber vi Dig för regn genom statusen av farbrodern av våran Profet, så ge oss regn" och de skulle ges regn) är att söka Allahs hjälp genom statusen av du'aa' av Profeten ﷺ, så som en man sade: "Å Allahs Sändebud, vårt välstånd har förstörts och vägarna har brutits så be Allah att Han hjälper oss." Och för att 'Umar sade till al-'Abbaas: "Ställ dig upp, Å 'Abbaas, och be till Allah, så han bad till Allah."

Om detta hade fallit under rubriken av att söka Allahs hjälp genom en persons status endast då hade 'Umar (må Allah vara nöjd med honom) sökt Allahs hjälp genom statusen av Profeten ﷺ innan han sökte genom statusen av al-'Abbaas, eftersom Profetens ﷺ status är större inför Allah än statusen av al-'Abbaas eller någon annan. Om den här hadithen föll under rubriken av att söka Allahs hjälp genom status då hade det varit mer passande för ameer al-mu'mineen 'Umar (må Allah vara nöjd med honom) att söka Allahs hjälp genom statusen av Profeten ﷺ, inte statusen av al-'Abbaas ibn 'Abd al-Muttalib.

För att summera så finns det inget fel med att söka hjälp av Allah genom medel av du'aa' av en person som man hoppas att hans du'aa' kommer att besvaras på grund av hans rättfärdighet. Sahaabah (må Allah vara nöjd med dem) brukade be om Allahs hjälp genom medel av du'aa' av Profeten ﷺ för dem. Liknande sökte 'Umar Allahs hjälp genom medlen av du'aa' av al-'Abbas ibn 'Abd al-Muttalib (må Allah vara nöjd med honom).[2] Så om du tror att en man är rättfärdig och att hans du'aa' kommer att besvaras för att hans mat, dryck, kläder och hushåll är halaal, och för att han erkänd för att vara en man av dyrkan och fromhet finns det inget fel med att fråga honom att be till Allah för dig och att be för det som du gillar, med förutsättningar att detta inte rör upp självbeundran i den här personen som du frågar ska göra du'aa' för dig. Om det rör upp självbeundran då är det inte tillåtet för dig att orsaka hans undergång genom att begära detta från honom eftersom detta kommer att skada honom.

Jag säger även: Detta är tillåtet men jag rekommenderar det inte. Jag tror att varje person bör fråga Allah själv, utan att att ha något mellan sig och Allah. Detta ger större hopp

2 Dvs att han frågade al-'Abbaas att han skulle göra du'aa'

och är närmare fruktan av Allah. Jag uppmuntrar även alla som frågar sin broder, vars du'aa' han hoppas kommer att besvaras, att göra du'aa' för honom, att mena att därmed behandla honom vänligt – dvs den som kommer att göra du'aa' – och att inte göra det för att möta sina egna luster eftersom att om han frågar honom för att möta sina egna behov, då kommer det att bli som att fråga honom om pengar och liknande, vilket är klandervärt. Men om han avser med det att gynna sin broder som kommer att göra du'aa' genom att behandla honom vänligt, då att behandla en muslim vänligt är något som en person kommer att belönas för så som det är välkänt – och det är bättre. Och Allah är Källan till styrkan. Slut citat.

Majmoo' Fataawa wa Rasaa'il Ibn 'Uthaymeen (2/277)

För mer information angående hadithen om 'Umars sökande av Allahs hjälp genom statusen av al-'Abbaas (må Allah vara nöjd med dem båda) och faktumet att denna tawassul var genom statusen av hans du'aa' och inte genom hans status, var vänlig och se boken *al-Tawassul* av Shaykh al-Albany (må Allah vara nådig över honom), sid 50-68.

Islam Q&A

Obligationen av att förstöra avgudabilder

Fråga: Är det obligatoriskt att förstöra statyer i islam, även om de är en del av mänsklighetens arv? Hur kommer det sig att när Sahaabah erövrade andra länder och såg statyer där att de inte förstörde dem?

Prisad vare Allah.

Bevisen från sharee'ah påpekar att det är obligatoriskt att förstöra avgudabilder, till exempel:

1. Muslim (969) återberättade att Abu'l-Hayaaj al-asadi sade: 'Ali ibn Abi Taalib sade till mig: ”Skall jag inte sända dig med samma instruktioner som Allahs Sändebud ﷺ sände mig? 'Lämna ingen avbild utan att vanställa (förstöra) den och lämna ingen uppbyggd grav utan att ha jämnat den [med marken].'”

2. Muslim (832) återberättade från 'Urwah ibn 'Abasah att han sade till Profeten ﷺ: ”Vad sändes du med?” Han sade: ”Jag sändes för att binda ihop släktbanden, att krossa avgudabilderna och så att Allah skall dyrkas Ensam utan någon partner eller associerad.”

Obligationen att förstöra dem är till och med starkare om de dyrkas istället för Allah.

3. Al-Bukhari (3020) och Muslim (2476) återberättade att Jareer ibn 'Abd-Allah al-Bajali sade: Allahs Sändebud ﷺ sade till mig: ”Å Jareer, ska du inte befria mig från Dhu'l-Khalsah?” Det var ett hus (i Jemen) som tillhörde stammen av Khath'am som kallades Ka'bat al-Yamaaniyyah. Jag red ut med 150 ryttare. Jag brukade inte sitta stadigt på hästar och jag nämnde det för Allahs Sändebud ﷺ. Han slog mig på mitt bröstkorg med sin hand och sade: ”Å Allah! Gör honom stadig och gör honom till en som vägleder andra och som är vägledd på den rätta vägen.” Så Jareer gick och

brände det med eld och sedan sände Jareer en man vid namn Abu Artaat till Allahs Sändebud ﷺ. Han sade: "Jag kom inte till dig förrän vi hade lämnat det som en skabbig kamel." Sedan välsignade Allahs Sändebud ﷺ hästarna av (stammen av) Ahmas och deras män fem gånger.

Al-Haafiz Ibn Hajar sade:

"Denna hadithen indikerar att det är föreskrivet att ta bort saker som kan fresta eller förvirra folket, vare sig det är byggnader, folk, djur eller livlösa objekt."

4. Profeten ﷺ sände Khaalid ibn al-Waleed (må Allah vara nöjd med honom) på ett fälttåg för att förstöra al-'Uzza.

5. Och han sände Sa'id ibn Zayd al-Ashhali (må Allah vara nöjd med honom) på ett fälttåg för att förstöra Manaat.

6. Och han sände 'Amr ibn al-'Aas (må Allah vara nöjd med honom) på ett fälttåg för att förstöra Suwaa'. Allt detta hände efter erövringen av Makkah.

   Al-Bidaayah wa'l-Nihaayah, 4/712. 776. 5/83; *al-Seerah al-Nabawiyyah* av Dr. 'Ali al-Salaabi, 2/1186.

Al-Nawawi sade i *Sharh Muslim* då han diskuterade bildskapandet:

De var eniga om att det som kastar en skugga är inte tillåtet och det måste ändras.

Bilder som kastar en skugga är tredimensionella bilder som dessa statyer.

När det gäller det som sades angående Sahaabah (må Allah vara nöjd med dem) att de inte förstörde avgudabilderna i de erövrade länderna är detta endast gissningar. Följeslagarna av Profeten ﷺ skulle inte lämnat avgudabilder och statyer ensamma, speciellt eftersom de dyrkades vid den tiden.

Om man blir tillfrågad hur det kommer sig att Sahaabah lämnade gamla avgudabilder av Faraon och fenicierna är svaret att dessa avgudabilder faller i en utav tre kategorier:

1. Dessa avgudabilder kan ha befunnit sig på avlägsna platser som Sahaabah inte nådde; när Sahaabah erövrade Egypten, till exempel, det betyder inte att de nådde varje del av landet.

2. Dessa avgudabilder kanske inte var synliga utan de fanns på insidan av Faraoniska byggnader, etc. Profeten ﷺ berättade till oss att skynda då vi passerar dessa boningar av syndarna och dem som har bestraffats, och han förbjöd oss från att gå in i sådana platser. I *al-Saheehayn* sades det: "Gå inte in till de som har straffats förutom om ni gråter, så att inte något liknande drabbar er som det drabbade dem." Han ﷺ sade det när han passerade förbi *ashaab al-hijr* [invånarna av den steniga trakten – se al-Hijr 15:80], i landet av Thamood, folket av Saalih (fred vare över honom).

   Enligt en annan återberättelse som återberättades i *al-Saheehayn*: "Om ni inte gråter gå då inte in i

dem så ni inte drabbas av något som drabbade dem."

Vad vi tänker är att ifall följeslagarna av Profeten ﷺ såg ett tempel eller en byggnad som tillhör dessa människor gick de inte in i dem eller kollade på det som fanns på insidan.

Detta kommer att ta bort alla förvirringar angående varför Sahaabah inte såg pyramiderna eller vad som finns inne i dem. Det finns även en möjlighet att deras dörrar och ingångar var täckta med sand på den tiden.

3. Många utav dessa avgudabilder som är synliga idag var täckta eller dolda, och de har upptäckts nyligen eller så har de förts fram från avlägsna platser som Profetens ﷺ följeslagare inte nådde.

Al-Zarkali tillfrågades angående pyramiderna och Sfinxen, etc: Såg Sahaaba som gick in i Egypten dessa?
Han sade: De var till mestadels täckta med sand, speciellt Sfinxen.

Shibh Jazeerat al-'Arab, 4/1188

Sedan även om vi antar att det fanns en staty som var synlig och inte dold då behöver vi fortfarande bevisa att Sahaabah såg den och att de kunde förstöra den.

Faktumet är att Sahaabah (må Allah vara nöjd med dem) inte kunde ha möjligheten att förstöra några av dessa statyer. Det tog tjugo dagar att förstöra några utav dessa

statyer även med verktyg, material och explosiva medel, etc. som inte var tillgängliga alls för Sahaabah.

Detta indikerades av det som Ibn Khuldoon sade i *al-Muqaddimah* (sid 383), att kalifen al-Rasheed inte kunde förstöra Estraden av Khusrov. Han började med det, och han samlade män och verktyg, och han brände den med eld, och han hällde vinäger över den, men han kunde inte göra det. Och kalifen al-Ma'moon ville förstöra pyramiderna av Egypten och han samlade arbetarna men han kunde inte göra det.

Angående ursäkten att dessa statyer är en del av mänsklighetens arv, ingen uppmärksamhet bör ges till sådana ord. Al-Laat, al-'Uzza, Hubal, Manaat och andra avgudabilder var också ett arv för de som dyrkade dem bland Quraysh och araberna.

Detta är ett arv, men det är ett arv som är haraam som bör utrotas. När befallningen kommer från Allah och Hans Sändebud måste den troende skynda sig för att lyda och befallningen av Allah och Hans Sändebud kan inte avvisas med grunderna av den här svaga ursäkten. Allah säger (tolkning av meningen):

"När de troende kallas inför Gud och Hans Sändebud för att han skall döma i det som rör dem, kan deras svar inte bli annat än detta: "Vi har hört [kallelsen] och vi lyder"; dem skall det gå väl i händer." [24:51]

Vi ber Allah att Han hjälper muslimerna att göra det som Han älskar och som behagar Honom.

Och Allah vet bäst.

Islam Q&A

Allahs Namn och Attribut (Tawheed al-Asmaa was-Sifat)

Tronen är skapad; Allah den Upphöjde har skapat den och det är den första och den största av skapelsen

Fråga: Jag vill fråga, existerade Allah utan en plats? Jag är verkligen förvirrad, snälla förklara det så att jag kan förstå den här frågan. Vad är den rätta 'Aqeedah angående det? Så vitt jag vet så håller Ashá'ira den här 'Aqeedah. De nämner denna hadith: "Allah fanns när det inte fanns något förutom Honom och Hans Tron var över vatten..." Hadithen finns i Sahih Bukhari. En av dem gav denna förklaring: "Hadithen är direkt. Allah existerade och det fanns INGENTING innan Honom. Så det innebär att allting annat förutom Allah är en skapelse. Allah är Den enda utan någon början. Om du tror att tronen är evig med Allah så som Wahhabis (tror), då är det tydlig hädelse. Eftersom Allah skapade tronen." Så var Tronen närvarande med Allah innan Allah skapade allting eller är det en del av Hans skapelse, eller finns det några helt andra förklaringar?

Prisad vare Allah.

Först och främst:

En del av 'aqeedah (trosprincipen) av Ahl as-Sunnah wa'l-Jamaa'ah är att tro att Allah, Upphöjd är Han, steg över Sin Tron (på ett sätt som passar Hans Majestät); Hans Tron är

ovanför Hans himlar; och Han, Upphöjd är Han, omfattas inte av någon av Hans skapelse.

För det andra:

Tronen är skapad; den existerade inte och sedan existerade den och den är den största av alla skapade saker.

Ibn Hazm (må Allah vara nådig över honom) sade, så som det återberättades från honom i *Maraatib al-Ijmaa'*:

"De lärda är enhälligt överens om att Allah är En och att Han inte har någon partner eller associerad, och Han är Skaparen av alla saker; och att Han, Upphöjd är Han, var En och det fanns ingenting vid Hans sida med Honom. Sedan skapade Han alla saker så som Han ville. Och (de lärda) är enhälligt överens om att själen skapades, Tronen skapades, hela universum skapades."

Shaykh al-Islaam ibn Taymiyyah (må Allah vara nådig över honom) sade i sin kommentar på detta:

"När det gäller den enhälliga överenskommelsen av de tidiga generationerna och Ahl as-Sunnah wa'l-Jamaa'ah om att Allah ensam är Skaparen av alla saker – detta är sant."

Slut citat från *Naqd Maraatib al-Ijmaa'* (303).

Shaykh al-Islaam ibn Taymiyyah (må Allah vara nådig över honom) sade även:

"Tronen är skapad. Allah säger (tolkning av meningen): *"Han som är Herren till härlighetens och allmaktens Tron."* [9:129] Han är Skaparen av alla saker, Tronen och allt annat, och Herren av alla saker, Tronen och allting annat. Slut citat."

Majmoo' al-Fataawa (18/214)

Shaykh ibn 'Uthaymeen (må Allah vara nådig över honom) sade:

”Tronen är en stor skapelse; ingen känner till dennes storlek förutom Allah.” Slut citat.

Majmoo' Fataawa wa Rasaa'il ibn 'Uthaymeen (7/287)

Om någon påstår att någon av Ahl as-Sunnah, eller de som de kallar för Wahhabis, säger att Tronen existerade i evighet och att den inte skapades, och att den är evig som Skaparen – Upphöjd är Han – då har han fabricerat en lögn och han påstår något falskt. Detta är vägen av många utav följarna av innovation som är ute efter att trycka ner Ahl as-Sunnah och falskt anklaga dem för falskhet. Det kan sägas till dessa personer: *”Lägg fram era bevis om det ni säger är sant”* [2:111]. Så lägg fram en enda bokstav av orden av Ahl as-Sunnah som föreslår att Tronen är evig så som Allah och att den alltid var med Honom, Upphöjd är Han!

För det tredje:

Majoriteten av de lärda håller åsikten att Tronen var det första som skapades. Shaykh ibn 'Uthaymeen (må Allah vara nådig över honom) sade:

”Det första som Allah skapade av sakerna som är kända för oss var Tronen och Han reste Sig över den (på ett sätt som passar Hans Majestät) efter att Han hade skapat himlarna, så som Allah den Upphöjde säger (tolkning av meningen): *”Det är Han som har skapat himlarna och jorden under sex dagar och som tronar i Sin allmakts härlighet över vattnen. [Han har skapat allt detta] för att pröva er [och låta er visa] genom ert handlande vem bland er som är den bäste.”* [11:7]”

Slut citat från *Fataawa wa Rasaa'il al-'Uthaymeen* (1/62)

För det fjärde:

Al-Bukhari (7418) återberättade från 'Imraan ibn Husayn (må Allah vara nöjd med honom) att vissa personer från Jemen frågade Profeten ﷺ angående hur saken var från första början. Han sade: "Det fanns Allah och ingenting existerade före Honom, och Hans Tron var på vatten. Sedan skapade Han himlarna och jorden och Han skrev ner alla saker i al-Lawh al-Mafóz."

Enligt en annan återberättelse (3191) sade han: "Det fanns Allah och ingenting existerade förutom Honom."

Tronen av den Högste, Upphöjd är Han, är en del av Hans skapelse. Han skapade den innan Han skapade himlarna och jorden och allt som finns däri. Hadithen som citerades ovan indikerar på att det fanns ingenting förutom Allah i början: ingen Tron och ingen annan skapad sak. Sedan skapade Han – Upphöjd är Han – Tronen och sedan skapade Han alla skapade saker.

För det femte:

Förnekarna bland Jahamis och andra som följde deras spår i att förneka de gudomliga attributen, lade till något udda till den här hadithen för vilket det inte finns någon grund. De sade: "Allah var och det var ingenting med Honom och Han är nu som Han var då." Vad de menar med det är att förneka vad Herren, den Upphöjde, har bekräftat för Sig Själv när det gäller *istiwaa*.

Shaykh al-Islám ibn Taymiyyah (må Allah vara nådig över honom) sade:

"En av de mest betydelsefulla grunder som dessa panteister, kättare och pretendenter av sann gnosis beror på är det som de påstår berätta från Profeten ﷺ, enligt vilket de säger: "Allah var och det var inget med Honom

och Han är nu så som Han var då.”

Det här tilläggsmaterialet, nämligen orden ”och Han är nu så som Han var då” är en lögn och de är falskt attribuerade till Allahs Sändebud ﷺ. De lärda är enhälligt överens om att den här hadíthen är fabricerad och påhittad och den kan inte hittas i någon utav hadíthsamlingarna, varken större eller mindre. Det återberättades inte av någon utav de lärda med någon isnaad, vare sig sahíh (stark) eller da'íf (svag), eller med en okänd isnaad. Däremot så yttrades dessa ord av några utav Jahami filosofer och de togs från dem av dessa personer som nådde den mest extrema formen av Jahami tanken, nämligen förnekandet av de gudomliga attributen och kätteri.

Det som Jahami filosofer menade med det här kätterska tilläggsmaterialet, vilket är orden ”och Han är nu så som Han var då”, var att förneka attributen med vilka Allah beskrev Sig Själv med, nämligen Hans *istiwa* över Tronen och Hans nedstigande till den lägsta himlen, och så vidare. De säger: ”Han existerade från evigheten och Han reste Sig inte över Tronen, och Han är nu så som Han var då; så Han är inte över Tronen eftersom det är suggestiv av förändring.””

Slut citat.

Majmoo' al-Fataawa (2/272-273)

Han (må Allah vara nådig över honom) sade även:

”En viktig princip: baserat på stark återberättelse, bekräftandes att Allah – Upphöjd är Han – är den Högste. Detta är något som alla människor måste tro på. Och Han är ovanför Sin Tron, så som det bekräftas av Koranen och Sunnah, och av lärda med samstämmighet, starkt (sunt) rationellt tankesätt, och stark (sund) – oförändrad – mänsklig natur.

Det som måste sägas är: Allah var och det var ingenting med Honom; sedan skapade Han universum. En av de följande måste vara fallet:

Antingen skapade Han det inom Sig Själv och Han är befäst vid det, vilket är omöjligt eftersom Allah den Upphöjde är långt ovan kontakt med eller befästande till smuts, orenhet och ondska;

eller så skapade Han det utanför Sig Själv, sedan gick Han in i det, vilket är omöjligt eftersom Allah, den Upphöjde, är långt ifrån att bo i någon utav de skapade sakerna. Dessa två scenarier är fel och det är en av sakerna som det inte finns någon tvivel om bland muslimerna;

eller så skapade Han det utanför Sig Själv och Han är inte bosatt i det. Detta är sanningen och ingenting annat är möjligt. Allah kommer inte att acceptera något annat från oss; tvärtom så har Han förbjudit oss det som motsätter sig det.

Det här argumentet är en av argumenten som Imam Ahmad ibn Hanbal (må Allah vara nådig över honom) använde mot Jahamis under kaoset som de utsatte honom för.

Därmed, enligt en stark återberättelse som återberättades från honom – när det sades till 'Abdullah ibn al-Mubarak: 'Hur känner vi vår Herre?' sade han: 'Genom faktumet att Han är ovanför himlarna, ovanför Sin Tron, distinkt från Sin skapelse.'

Det är på den här grunden som samstämmigheten av Sahaabah, Tabi'ín, deras följare och alla imamer som är kända bland ummah för deras uppriktighet, grundas på och ingen av någon merit skiljdes med dem.

Om någon påstår att rationellt tankesätt motsätter sig och

skiljer sig från religiösa texter är hans påstående falskt eftersom det inte kan föreställas att sunt rationellt tankesätt skulle motsätta sig sund (starkt) återberättad text.

De som skiljer sig från Koranen och Sunnah, och de lärdas samstämmighet, och påstår att de har sunda rationella argument, har endast argument som ser ut att vara rationella men inte är det. Den som vill nå den rätta slutsatsen angående den här frågan bör basera sina argument på definitiva och överväldigande bevis som nämns annanstans."

Slut citat från *Jaami' al-Masaa'il* (1/63-64)

För det sjätte:

Shaykh ibn 'Uthaymeen (må Allah vara nådig över honom) talade om yttrandet som gjordes av den som säger att idén om att Allah skulle anses vara långt ovanför plats och riktning inte är korrekt eftersom den här idén inte är passande för Allah, Upphöjd är Han. Han sade:

"Detta är inte korrekt i generella termer. Men om han menar att Allah inte omfattas av någon plats, Upphöjd är Han, då är det korrekt. För Allah, Upphöjd är Han, kan inte omfattas av någonting av Hans skapelse, för Han är för stor och mäktig för att bli omfattad av något. Hur kan det vara så när Han säger (tolkning av meningen): *"På Uppståndelsens Dag skall jorden vara [som] en nypa [grus] för Honom och himlarna skall ligga hoprullade i Hans högra hand."* [39:67] Om det som han menar med sitt förnekande av plats (när det gäller Allah) är att förneka att Allah är den Högste eller ovanför Sin skapelse, då är hans förnekande inte korrekt; tvärtom så är det ogiltigt enligt Koranen och Sunnah, samstämmigheten av de tidigare generationerna, rationellt tänkande och sunt förnuft.

Det har bevisats från Profeten ﷺ att han sade till slavkvinnan: ”Vart är Allah?” och hon sade: ”Ovanför himlarna.” Han sade till hennes ägare: ”Befria henne för hon är en troende.”

Alla som kallar på Allah, Upphöjd är Han, kommer endast att rikta sin fokus uppåt. Detta är den naturliga instinkten som Allah har introducerat i Sin skapelse så ingen avviker från den förutom den som har förvirrats av djävlarna. Du kommer inte att hitta någon som kallar på Allah, Upphöjd är Han, och som besitter sund mänsklig natur, som vänder sin fokus (när han ber) mot höger eller vänster, neråt eller i någon annan riktning. Tvärtom så fokuserar hans hjärta alltid uppåt.”

Slut citat från *Majmoo' Fataawa wa Rasaa'il al-'Uthaymeen* (1/196-197)

De lärda av den Ständiga Kommittén blev tillfrågade angående frasen: ”Var säker på att Allah existerar utanför plats eller riktning.”

De svarade:

”Den här frasen är falsk eftersom den motsätter sig det som är bevisat i Koranen och Sunnah – att Allah, Upphöjd är Han, är ovanför Sina himlar, upprest över Sin Tron, distinkt från Sin skapelse. Detta är motsatt till det som förnekarna bland de extrema Jahamis, och dem som följde deras falska spår, sade. Slut citat.”

Fataawa al-Lajnah ad-Daa'imah (2/386)

Och Allah vet bäst.

Är det tillåtet att tala om Allah, Upphöjd är Han, som ett "Väsen"?

Fråga: Är det rätt att beskriva Allah, Upphöjd är Han, som ett "Väsen"?

Prisad vare Allah.

Först och främst:

I svaren till frågorna nr. 84270 och 177221 sade vi att när det gäller att tala om Allah den Upphöjde så är det mer omfattande än enbart de Gudomliga Namnen och Attributen.

För det andra:

Det är tillåtet att tala om Allah, Upphöjd är Han, i termer som inte föreslår brister; när det gäller det som föreslår brister eller kan tolkas på ett sådant sätt så är det inte tillåtet att tala om Allah, Upphöjd är Han, i sådana termer.

Shaykh al-Islám ibn Taymiyyah (må Allah vara nådig över honom) sade:

"Det finns en skillnad mellan att kalla på Honom i åkallelse och att tala om Honom. Han bör inte kallas med något förutom med Hans mest vackra namn. När det gäller att tala om Honom bör det inte göras genom att använda något dåligt namn, men det kan göras genom att använda bra namn eller namn som inte är dåliga men som inte heller anses som sublima, så som orden "Saken", "Väsen" och "Existerande"."

Slut citat från *Majmoo' al-Fataawa* (6/142)

För det tredje:

Det är bra att tala om Allah den Upphöjde i termer i vilka

det är tillåtet att tala om Honom när det finns ett behov för det så som när man ska avvisa innovatörerna eller när man yttrar något för argumentets skull, eller för att förklara innebörden av de Gudomliga Attributen, eller liknande. Men en bör inte expandera på det i onödan eftersom det kan leda honom till att tala om Allah på ett sätt som inte är passande.

Al-Bukhar (7418) återberättade från 'Imrán ibn Husayn (må Allah vara nöjd med honom) att vissa personer från Jemen gick in till Profeten ﷺ och sade: "Vi har kommit till dig för att lära om religionen och för att fråga dig vad början av universumet var." Han sade: "Det fanns Allah och det fanns ingenting innan Honom, och Hans Tron var över vatten. Sedan skapade Han himlarna och jorden och Han skrev i Boken alla saker."

Enligt en annan återberättelse: "Det fanns Allah och det fanns ingenting vid sidan om Honom." Och i ännu en annan återberättelse: "Det fanns ingenting med Honom."

Se *al-Fath* (6/289)

Om det som sägs; om man menar med det att tala om Allahs, Upphöjd är Han, existens från evigheten och att Han alltid har existerat och kommer att existera, och det är omöjligt för Honom att vara frånvarande från Hans suveränitet och makt, och det är omöjligt att det någonsin har funnits en tid före evigheten då Han inte existerade, precis så som det är omöjligt att det någonsin kommer att komma en tid i framtida evigheten när Han inte kommer att existera, utan tvärtom så kommer alla saker att förgå förutom Hans Skepnad, så som Allah den Upphöjde säger (tolkning av meningen): *"Laa ilaaha illa Huwa (ingen har rätten att dyrkas förutom Honom). Allt skall förgå utom Han [som förblir i evighet]; domen är Hans och till Honom skall ni föras åter."* [28:88] och: *"Allt på jorden*

skall förgå; men din Herre förblir i evighet i Sitt majestät och Sin härlighet." [55:26-27]; och så som det bevisades att Profeten ﷺ brukade säga i sin du'aa' (åkallelse): "Å Allah, till Dig har jag underkastat mig, i Dig har jag trott, till Dig satte jag min tillit, till Dig vände jag mig i ånger, med Din hjälp slogs jag mot mina motståndare. Å Allah, jag söker tillflykt hos Din härlighet – det finns ingen gudom förutom Dig – från att Du sänder mig vilse, för Du är den Ständigt Levande som inte dör, men jinn och män dör." Återberättat av Muslim (2717)...

- Om det som menas är det här sättet finns det inget fel med att tala om Allah i dessa termer och att beskriva Honom som ett Väsen eller Existerande eller Evig, Upphöjd är Han.

Liknande saker sades av de tidiga generationerna (salaf).

Det återberättades av Imam Ahmad (10957) och al-Bayhaqi i *al-Asma' wa's-Sifaat* (1/40) via Ja'far ibn Burqaan, från Yazeed ibn al-Asamm, att Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) sade: Allahs Sändebud ﷺ sade:

"Folket kommer att fråga er om allting tills de frågar er: 'Allah skapade alla saker men vem skapade Allah?'" Ja'far sade: En annan man sade till mig från Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) – Ja'far sade: Han brukade attribuera det till Profeten ﷺ: "Om ni blir tillfrågade säg då: 'Allah existerade innan alla saker och skapade alla saker, och Han kommer att existera efter alla saker.'"

Det återberättades att Abu Hurayrah sade: Jag hörde Allahs Sändebud ﷺ säga: "Vissa personer kommer gå så långt så de kommer att säga: 'Allah skapade universum men vem skapade Honom?'"

Ma'mar brukade berätta den här hadithen med en mawsool isnaad och säga: "Allah skapade alla saker och Han existerade innan alla saker, och Han kommer existera efter alla saker."

Återberättat av 'Abd ar-Razzaaq i *al-Musannaf* (11/244); han attribuerade den här tilläggsfrasen ("Han kommer existera...") till Allahs Sändebud ﷺ. Da'íf.

Ibn Abi Haatim återberättade i sin *Tafseer* (15664) med en saheeh isnaad från Muhammad ibn Hamzah ibn Yúsuf ibn 'Abdullah ibn Salaam att när Músa (fred vare över honom) nådde havet sade han: "Å Du som existerade innan alla saker och som förde allt i existens, och (Å Du) som kommer att existera efter alla saker, ge oss en utväg."

Imam Ahmad återberättade i *az-Zuhd* (345) att Wahb sade: Músa (fred vare över honom) sade: "Å Herre, de frågar mig angående Din början?" Allah sade: "Säg till dem att Jag existerade innan alla saker, Jag förde alla saker i existens och Jag kommer existera efter alla saker."

Se även *Madaarij as-Saalikeen* (3/183)

Men om den här formuleringen tillämpas Allah, Upphöjd är Han, och om kontexten påstår några brister eller någon brist av respekt gentemot Allah, Upphöjd är Han, då är det haraam. Det är haraam att säga något som kan ge intryck av någon brist när man talar om Allah, Upphöjd är Han. Men det, som vi sade, behöver inte ha att göra med den originella innebörden av ordet utan det har att göra med vad det innebär i en specifik kontext och vad folket vanligtvis förstår från det.

Och Allah vet bäst.

Hon frågar: Varför prisar Allah Sig Själv?

Fråga: Jag ifrågasätter inte, må Allah förbjuda, det som är skrivet i Koranen men för min egen kunskap vill jag veta varför Allah prisar Sig Själv i Koranen och i namaz? Allah behöver inte lovorden från människorna, vilket är vi! Som i namaz, Allah säger "Allah lyssnar till personen som prisar Honom", varför är det så?

Prisad vare Allah.

Al-Bukhari (4631) och Muslim (2760) återberättade att 'Abdullah ibn Mas'ud (må Allah vara nöjd med honom) sade: "Allahs Sändebud ﷺ sade: 'Det finns ingen för vem lovord är mer kära än för Allah och för det prisade Han Sig Själv. Och det finns ingen vars beskyddande avundsjuka är större än Allahs och det är därför som Han förbjöd omoraliska handlingar.'"

Allah den Upphöjde har inget behov av världarna och deras lovord och rättfärdiga gärningar. Oavsett vilka dåliga eller goda gärningar de gör så kan de varken orsaka någon skada att nå Allah och de kan inte orsaka någon fördel att nå Honom. Han, Upphöjd är Han, har inget behov av dem men de är i behov av Honom, så som Han – Upphöjd är Han – säger (tolkning av meningen):

"Människor! Inför Gud är ni de fattiga och Gud är den Rike som är Sig Själv nog, Den som allt lov och pris tillkommer." [35:15]

Men Allah, Upphöjd är Han, älskar för Sina slavar att de lyder Honom, tänker positivt om Honom och tackar Honom, och att de inte är otacksamma gentemot Honom, för många stora och visa anledningar, av vilka vi kommer att nämna några här:

- Allah älskar lovord så Han prisar Sig Själv och befaller Sina slavar att prisa Honom eftersom Han förtjänar det. Så Han älskar att Hans slavar beskriver Honom så som Han förtjänar att beskrivas eftersom att om de gör det kommer det att beskydda dem från att attribuera till Honom dåliga saker som inte passar Honom alls.
- Att prisa och upphöja Honom så som Han förtjänar är att etablera sanningen och att handla i enlighet med den. Därmed etableras rättvisa både i himlarna och på jorden; i kontrast, om de visar otacksamhet gentemot Honom och inte tackar Honom kommer de inte kunna etablera rättvisa bland sig själva.
- Att prisa och upphöja Honom är för folkets bästa i den här världen och i livet efter detta. An-Nawawi (må Allah vara nådig över honom) sade i sin kommentar på hadithen som nämndes ovan:

”Faktumet är att detta är för folkets bästa eftersom de prisar Honom, Upphöjd är Han, och Han belönar dem, därmed kommer de att gynnas, medan Allah, Upphöjd är Han, inte har något behov av folket och deras lovord gynnar Honom inte, och om de inte prisar Honom så kommer det inte att skada Honom.”

Slut citat från *Sharh an-Nawaw 'ala Muslim* (17/77)

Al-Mubaarakfoori (må Allah vara nådig över honom) sade i *Tuhfat al-Ahwadhi* (9/357):

”Han älskar lovord så att Han kan ge belöning för

det och därmed gynnar det individen; det är inte för att Han gynnas av lovord. Vi älskar beröm så att vi kan gynnas och så att vi kan hållas i högaktning bland vårt folk. Därmed är det tydligt att vanligt folk misstar sig när de säger: 'Om Allah älskar lovord, varför bör vi inte älska det med?'" Slut citat.

- Dessutom, att prisa Honom är en bekräftelse på Hans sanna status. Om det inte vore så att Han hade gett oss instruktioner att göra så, och sagt till oss hur vi skulle göra det, vi skulle inte ha lärt oss vad som är passande till Hans storhet och majestät av lovord och förhärligande och vi skulle inte ha lärt känna vår Herre genom Hans vackra Namn och sublima Attribut. Kunskap om detta är grunden av lovord och förhärligande av Honom och det är grunden på vilken slaven känner sin Herre.

- Att prisa Allah, Upphöjd är Han, befriar individen från egenskaper av arrogans, inbilskhet och högmod. Den som inte attribuerar välsignelser till Allah och prisar Honom för dem kommer att attribuera dem (välsignelserna) till sig själv och därmed kommer han att överskrida och se ner på folket så som Qárón gjorde när de påminde honom om Allah och Hans välsignelser: *"Han svarade: 'Det [jag äger] har jag fått tack vare mina kunskaper [och min klokhet].'* [28:78] Detta var på grund av hans inbilskhet gentemot människor och hans självbeundran (högmod). Så Allah orsakade jorden att sluka honom tillsammans med hans hus. Sedan sade Allah, den Upphöjde (tolkning av meningen): *"De eviga boningarna skall Vi skänka dem som inte strävar efter makt och ära på jorden*

eller försöker störa ordningen och fördärva sederna där – den slutliga segern tillhör dem som fruktar Gud." [28:83]

- Att prisa Allah, Upphöjd är Han, och att känna Honom genom att lära sig om Hans perfekta Attribut öppnar dörren till sann lydnad till Honom, för vi kan inte göra det och lära känna Honom förutom genom att lära oss om anledningarna till varför vi ska prisa Honom, vilket kan uppnås genom att vi lär oss Hans Namn och Attribut som kräver av oss att vi prisar och upphöjer Honom.

- Att prisa och upphöja Honom så som Han förtjänar, Upphöjd är Han, öppnar dörren till förståelse för ens egna tillstånd av svaghet, brist, ödmjukhet och behov. Därmed kommer man att uppnå statusen av sann lydnad till Allah ('uboodiyyah).

Ibn al-Qayyim (må Allah vara nådig över honom) sade:

"Fattigdom är av två typer:

Den första är medfödd fattigdom. Den här typen av fattigdom är tillämpad till alla och ingen exkluderas, rättfärdig eller illgärningsman. Detta innebär inte att ådraga lovord eller fördömelse, belöning eller bestraffning; utan det är mer som faktumet att den skapade varelsen är skapad (dvs. den är medfödd).

Den andra typen av fattigdom är frivillig (att bekräfta ens hjälplöshet), vilket är resultaten av två

ädla typer av kunskap: slavens kunskap om hans Herre och hans kunskap om sig själv.

När han uppnår dessa två typer av kunskap leder de honom till en typ av fattigdom (bekräftelse av hans hjälplöshet) som i själva verket är den verkliga kärnan av styrka och glädje."

Slut citat från *Tareeq al-Hijratayn* (sid 9)

Hursomhelst så säger vi:

Det är inte lämpligt att lyfta den här frågan från början eftersom den motsätter sig konceptet av prövning och räkenskap. Därmed finns det ingen shar'i eller rationell basis för den här frågan. Om det är rätt att fråga "Varför prisar Allah Sig Själv och instruerar Sin skapelse att prisa Honom även då Han inte har behov av dem?" då skulle det vara rätt att fråga "Varför instruerar Han dem till att be, fasta, utföra Hajj, åkalla Honom (dhikr) och läsa Koranen? Är Han inte i behov av det?!" Precis så som Han, Upphöjd är Han, inte har några behov av människornas lovord har Han inte heller behov av deras bön, fasta och andra handlingar av dyrkan. Så individen bör fokusera på att lyda Allah och dyrka Honom på grunderna av underkastelse, uppriktighet och belåtenhet. Allah, Upphöjd är Han, säger i en känd hadith qudsi:

"Å Mina slavar, ni kan aldrig skada Mig eller gynna Mig. Å Mina slavar, om den första av er och den sista av er, ni människor eller ni jinn, skulle vara lika i fromhet som hjärtat av den mest fromma bland er skulle det inte lägga till något till Mitt Herravälde (Min makt)."

Och Allah vet bäst.

Hur kan vi skilja mellan Allahs Namn al-Aakhir (Den Siste) och faktumet att Paradisets folk kommer att vara i Paradiset för alltid och att Helvetets folk kommer att vara i Helvetet för alltid.

Fråga: Om vi kommer att leva för alltid i Paradiset och det inte kommer att finnas någon död där, motsätter det sig inte faktumet att ingenting är evigt förutom Allah?

Prisad vare Allah.

Först och främst:

Det finns inget tvivel om att när Paradisets folk träder in i Paradiset så kommer de att bo däri och njuta av dess nöjen för alltid. Detta är tron av Ahl as-Sunnah wa'l-Jamaa'ah, att Paradisets folk kommer att njuta av dess nöjen och bo där i en evighet och att Helvetets folk kommer att bestraffas i Elden och att de kommer att bo däri i en evighet. Allah den Högste säger (tolkning av meningen):

"Men Vi skall föra dem som tror och lever ett rättskaffens liv till lustgårdar, vattnade av bäckar, där de skall förbli till evig tid – det är Guds sanna löfte och vems ord är sannare än Guds ord?" [4:122]

"Gud har utestängt förnekarna av sanningen från Sin nåd och Han har en flammande Eld i beredskap för dem;

där skall de förbli till evig tid och de skall inte finna någon som ger [dem] skydd och ingen hjälpare." [33:64-65]

Al-Bukhari (4730) och Muslim (2849) återberättade att

Abu Sa'íd al-Khudri (må Allah vara nöjd med honom) sade: Allahs Sändebud ﷺ sade: ”Döden kommer att föras fram i formen av en svart och vit bagge och sedan kommer en utropare att ropa ut: 'Å Paradisets folk!' De kommer att sträcka på sina nackar och kolla och han kommer att säga: 'Känner ni igen detta?' De kommer svara: 'Ja, detta är döden – och alla de kommer se den.' Sedan kommer ropet att komma ut: 'Å Helvetets folk!' De kommer att sträcka på sina nackar och kolla och han kommer att säga: 'Känner ni igen detta?' De kommer svara: 'Ja, detta är döden – och alla de kommer se den.' Sedan kommer den att slaktas och sedan kommer det att sägas: 'Å Paradisets folk, det är evigt och det kommer inte att finnas någon död. Å Helvetets folk, det är evigt och det kommer inte att finnas någon död.' Sedan reciterade han orden: *”Varna dem därför för Jämmerns och grämelsens dag, då [allt skall fullbordas och Guds] domar falla; nu gör de sig inga bekymmer [för denna Dag] – de tror inte [ens att den skall komma].”* [19:39]

För det andra:

Idén som du nämnde i din fråga, att ”ingenting är evigt förutom Allah” är en idé för vilken det inte finns någon basis i islam; tvärtom så är det en falsk idé enligt samstämmigheten av muslimerna som är enhälligt överens om att Paradisets folk kommer att bo där för evigt och att det inte kommer att finnas någon död, och samma tillämpas Helvetets folk, de icke-troende som är dess folk.

Shaykh al-Islam ibn Taymiyyah (må Allah vara nådig över honom) sade:

”De tidiga generationerna av denna Ummah och dess imamer (ledande lärda) är enhälligt överens att bland de skapade sakerna finns det några som aldrig kommer att upphöra att vara. De är Paradiset, Helvetet, Tronen och så

vidare. Ingen påstod att alla skapade saker kommer att upphöra att vara förutom en grupp av innovatörer bland Bokens Folk. Detta är en falsk idé."

Slut citat från *Mukhtasar al-Fataawa al-Masriyyah* (1/169)

För det tredje:

Här bör vi ta fram två saker:

1. att den eviga existensen av några skapade saker som Allah har förordnat att de kommer förbli för evigt i Livet efter detta kommer ha föregåtts av icke-existens. När det gäller Allah – Upphöjd är Han – Han är den Förste, utan en början, och den Siste, utan ett slut. [3]
2. att den eviga existensen av skapade saker är en gåva från Allah. Precis så som den skapade saken existerar endast för att Allah skapade den, och den inte förde sig själv i existens av sig själv eller med hjälp av någon annan skapad varelse, likaså är den kontinuerliga existensen av skapelser i Livet efter detta en gåva från Allah till dem och de kommer att ske enbart på grund av Hans makt över skapelsen och Hans Vilja och förordning.

Detta visar oss att den kontinuerliga existensen av alla skapelser och deras eviga existens i Livet efter detta liknar inte på något sätt den eviga existensen av Skaparen, Upphöjd är Han, och att det som är unikt till Allah, Upphöjd är Han, gällande det är inte bara att Han kommer att förbli för evigt och aldrig sluta "vara"; utan Skaparen,

---

3 **Koran och Sunnah**: Bara för att förtydliga så innebär det att de skapade saker som kommer att vara för evigt har trots allt haft en början; dvs att det fanns en tid då de inte existerade. Allah däremot är den Förste utan en början och den Siste utan ett slut.

Upphöjd är Han, är unik i det på ett sätt som passar Honom; Han kommer att existera för alltid på ett perfekt sätt så som det passar Skaparen, och den skapade varelsen kommer att existera på ett sätt som passar honom då han har skapats av Allah.

Shaykh al-Islam (Ibn Taymiyyah – må Allah vara nådig över honom) sade:

"Vi måste vara säkra på att det inte finns något likt Allah i Hans väsen, i Hans Attribut eller i Hans handlingar."

Slut citat från *Majmoo' al-Fataawa* (13/379)

För det fjärde:

När det gäller Hans eviga existens, Allah – Upphöjd är Han – besitter på ett Attribut som ingen annan delar med Honom vilket är attributet av att vara den Siste. Profeten ﷺ sade: "Å Allah, Du är Den Förste och det finns ingenting före Dig; Du är Den Siste och det finns ingenting efter Dig. Du är *al-Zaahir* och det finns ingenting ovan Dig; Du är *al-Baatin* och det finns ingenting bortom Dig." Återberättat av Muslim (2713).

Shaykh al-Islam (Ibn Taymiyyah – må Allah vara nådig över honom) sade: "Så det finns ingenting före Honom, ingenting efter Honom, ingenting ovan Honom och ingenting bortom Honom."

Slut citat från *Majmoo' al-Fataawa* (16/359).

Han sade även:

"Han är den Förste – det fanns ingenting före Honom; Han är den Siste – det finns ingenting efter Honom; Han är med från början av dagarna, den Evige, den Ständiga som aldrig kommer att upphöra att "vara"."

Slut citat från *Dar'Ta'aarud al-'Aql wa'n-Naql,* 1/69

Ibn al-Qayyim (må Allah vara nådig över honom) sade:

"Att Allah är den Förste innebär att Han existerade innan början av alla andra saker förutom Honom, och att Han är den Siste är bekräftat och det innebär att Han kommer att räcka längre än alla andra förutom Honom. Att Han är den Förste innebär att Han var där innan alla saker och att Han är den Siste innebär att Han kommer att förbli efter slutet av alla saker. Att Han är den Manifesterade (az-Zaahir) innebär att Han är ovanför alla saker; innebörden av Manifesterade medför höghet och att vara ovan eftersom det som är ett manifest av något är det som är ovan och det omfattar det som finns på insidan. Att Han är den Fördolde (al-Baatin) innebär att Han är medveten om alla saker på det sättet att Han är närmare till en sak än den själv. Den här närheten är inte närheten av älskaren till hans älskade; de två är ganska distinkta och olika.

Vad dessa fyra namn och attribut förmedlar är omfattande och att vara medveten om, och det är på två sätt: tid och plats. Det att Han är den Förste och den Siste omfattar det som är nära och långt. Allt som är innan något annat är inom ramen av att Han är den Förste och allting som kommer efter något annat kommer att ta slut inom ramen av att Han är den Siste. Därmed att Han är den Förste och den Siste omfattar det tidiga och det senare. Att Han är den Manifesterade och den Fördolde omfattar allting som är manifesterat och allting som är dolt. Inget manifesteras utan att Allah är ovan det och ingenting är dolt utan att Allah är bortom det. Ingenting är först utan att Allah är innan det och ingenting är sist utan att Allah är efter det. Den Förste hänvisar till Hans existens sedan evigheten; den Siste hänvisar till Hans eviga existens; den Manifesterade hänvisar till Hans höghet och storhet; och den Fördolde hänvisar till Hans närhet. Han var före alla saker genom att vara den Förste och Han kommer förbli

efter alla saker genom att vara den Siste; Han är ovan alla saker genom att vara den Manifesterade och Han är närmare än alla saker genom att Han är den Fördolde. Ingen himmel kan gömma en annan himmel från Honom, ingen jord kan gömma en annan jord från Honom; ingenting ovan kan gömma från Honom det som finns under. Istället så är det dolda för Honom manifesterat och det osynliga för Honom är synligt, det som är långt (bort) är nära för Honom och det som är hemligt är känt för Honom. Dessa fyra Attribut hänvisar till pelarna av Tawheed. Han är den Förste och ändå är Han den Siste, och den Siste men ändå den Förste; Han är den Manifesterade men Han är den Fördolde, och Han är den Fördolde men ändå är Han den Manifesterade. Han har alltid varit och kommer alltid att vara, den Manifesterade och den Fördolde."

Slut citat från *Tareeq al-Hijratayn* (31)

Och Allah vet bäst.

Finns det någon belöning om man reciterar Allahs Namn dagligen?

Fråga: Jag vill börja recitera Allahs vackra Namn varje dag, i början av denna Ramadan. Vad är belöningen som kommer att resultera från det? Vilka är de bästa tiderna för att göra den här handlingen av dyrkan?

Prisad vare Allah.

Sunnah säger till oss att belöningen för att memorera Allahs – Upphöjd är Han – Namn är inträdet till Paradiset. Al-Bukhari (2736) och Muslim (2677) återberättade från Abu Hurayrah att Profeten ﷺ sade: "Allah har nittionio Namn. Den som memorerar dem kommer att träda in i Paradiset."

Ordet som översattes som "memorerar" i den här hadithen kan inkludera följande:

1. Memorera dem
2. Förstå deras innebörd
3. Handla i enlighet med det som de innebär. Så om en person vet att Han är En då kommer han inte att associera något annat med Honom; om han vet att Han är Försörjaren, han kommer inte att söka försörjning från någon annan; om han vet att Han är den Mest Barmhärtige då kommer han att göra handlingar av lydnad som är ett medel för att få den här barmhärtigheten (över sig)... och så vidare.
4. Att kalla Honom med dessa Namn så som Allah den Högste säger (tolkning av meningen): *"GUDS är fullkomlighetens sköna namn; anropa Honom alltså med dessa [namn]..."* [7:180] Så man kan säga till exempel "Å den Mest Nådige, var barmhärtig över mig; Å den Förlåtande, förlåt mig; Å Du som accepterar ånger, acceptera min ånger" och så vidare. Därmed kommer du att inse att det inte är föreskrivet att enbart recitera dessa namn utan att förstå dem, utan att handla i enlighet med dem och utan att kalla Allah med dem.

Shaykh Muhammad ibn Saalih al-'Uthaymeen sade: "Det som menas med att memorera dem är inte att bara skriva dem på en pappersbit och att sedan repetera dem tills du

har memorerat dem..."

Slut citat från *Majmoo' Fataawa wa Rasaa'il ibn 'Uthaymeen* (1/74)

Utan tvekan, att fokusera under Ramadan på att recitera Koranen är bättre än att fokusera på någon annan sort av dhikr. Vi råder dig att läsa mycket ur Koranen och att reflektera över dess innebörd medan du samtidigt inte försummar du'aa', att kalla på Allah – Upphöjd är Han – med Hans Namn.

Och Allah vet bäst.

Allah är ovanför himlarna och framför den som ber

Fråga: Jag läste en hadith som säger att Allah är framför dyrkaren. Vad innebär det? Motsätter det sig faktumet att Allah är ovanför himlarna?

Prisad vare Allah.

Vi har redan nämnt i fråga nr. 992 och 11035 bevisen om att Allah är ovanför Sin Tron och att Han är Upphöjd över Sin skapelse.

Enligt hadithen som återberättades av al-Bukhari (406) och Muslim (547) från 'Abd-Allah ibn 'Umar såg Allahs Sändebud ﷺ lite spott på moskéns vägg i riktningen av qiblah så han skrapade bort det och sedan vände han sig till folket och sade: "Om någon av er ber, låt honom inte spotta framför sig för Allah är framför honom när han

ber."

Det finns ingen motsägelse mellan det här och faktumet att Allah är högt ovanför Sin skapelse.

Shaykh al-Islam [Ibn Taymiyyah] sade i *Majmoo' al-Fataawa*, 5/101:

"Profetens ﷺ ord: 'När någon av er står för att be, Allah är framför honom så låt honom inte spotta framför sig.' innebär vad det verkar innebära. Allah är ovanför Tronen och Han är framför dyrkaren. Den här beskrivningen kan till och med tillämpas till skapade saker: när en man kollar på himlen och solen och månen, himlen, solen och månen är ovanför honom och de är även framför honom."

Han sade även (5/672):

"Det är välkänt att den som vänder sitt ansikte mot månen och tilltalar den – om han var kapabel till att tilltala den – är att möta den även då den är ovan honom... Liknande när en person står i bön så vänder han sig för att möta sin Herre även då Han är ovan honom, och han tilltalar Honom på den grunden att Han är inför honom och inte till hans höger eller vänster, och han kallar på Honom på grunden att Han är ovan och inte under."

Shaykh ibn Uthaymeen sade:

"Beviset för att Allah är framför dyrkaren är:

Orden av Profeten ﷺ: 'När någon av er står för att be, Allah är framför honom så låt honom inte spotta framför sig.'

Detta 'att vara framför' tillskrivs Allah på ett sätt som passar Honom och som inte motsätter sig Hans upphöjda tillstånd. De två kan förenas på två sätt:

1. Det är möjligt att förena mellan dem angående

skapade saker, så som när solen reser sig upp, den är framför den som möter (står mot) öst, även då den är i himlen. Så om de kan förenas med avseende till en skapad sak är det mer passande att de förenas med avseende till Skaparen.

2. Även om det inte var möjligt att förena dem med avseende till skapade saker så betyder det inte att de inte kan förenas med avseende till Skaparen eftersom det inte finns något likt Allah.

Fataawa ibn 'Uthaymeen, 4/287

Skillnaden mellan ar-Rahmaan och ar-Raheem

Fråga: Vad är skillnaden mellan ar-Rahmaan och ar-Raheem?

Prisad vare Allah.

Ar-Rahmaan och ar-Raheem är två utav Allahs Namn som hänvisar till Allahs Attribut av Barmhärtighet.

Ar-Rahmaan hänvisar till vidden av Allahs barmhärtighet och ar-Raheem hänvisar till dess effekt på Hans skapelse. Så ar-Rahmaan är Ägaren av stor Barmhärtighet och ar-Raheem är Ägaren av Barmhärtighet som omfattar Hans skapelse.

Shaykh ibn 'Uthaymeen (må Allah vara nådig över honom) sade: ”Ar-Rahmaan är Ägaren av stor Barmhärtighet

eftersom *fa'laan* formen i arabiskan indikerar väldighet och överflöd, så som det sägs *rajal ghadabaan* (en väldigt arg man) när han är fylld med ilska.

Ar-Raheem är ett namn som hänvisar till handlingen, så som *fa'eel* formen hänvisar till handlaren av en handling. Så frasen ar-Rahmaan ar-Raheem indikerar att Allahs barmhärtighet är omfattande, så som det förstås från namnet ar-Rahmaan, och att den omfattar Hans skapelse, så som det förstås av namnet ar-Raheem. Detta är vad några av dem menade när de sade att ar-Rahmaan hänvisar till barmhärtighet i allmän mening och ar-Raheem hänvisar till barmhärtighet som är specifikt för de troende. Men vad vi har nämnt är mer exakt."

Från *Sharh al-'Aqeedah al-Waasitiyyah*, 1/22

Och Allah vet bäst.

Extra artiklar

De sju villkoren för 'Laa ilaaha illa Allah'

Du bör veta och förstå att laa ilaaha illa Allah är ett enormt yttrande som inte gynnar en person som säger det utan att han förstår vad dess villkor är:

'Ilm (kunskap) om dess betydelse och kunskap om vad det bekräftar och vad det negerar.

Yaqeen (säkerhet), den kompletterar och perfekterar kunskapen om laa ilaaha illa Allah och den (säkerheten)

negerar tvivel och osäkerhet.

Ikhlaas (uppriktighet) vilket negerar shirk.

Sidq (sannfärdighet) vilket negerar lögn och falskhet och sätter ett stopp för nifaaq (hyckleri).

Mahabbah (kärlek) för det här yttrandet (dvs laa ilaaha illa Allah), kärlek för det som yttrandet bekräftar och betecknar och man bör vara glad och nöjd med det.

Inqiyaad (underkastelse) med dess rättigheter som är de obligatoriska handlingarna som är uppriktiga för Allahs skull så att Han är nöjd med det.

Qubool (godtagande), vilket negerar avvisande och förnekande. Bevisen för dessa villkor har tagits ur Allahs Bok och Profetens Sunnah, må Allahs frid och välsignelser vara över honom.

Bevis för **'Ilm** (kunskap) är Hans yttrande:

"Håll fast vid din kunskap att det inte finns någon gud utom Gud;" [47:19]

och Hans yttrande:

"...utom den som med [full] kunskap vittnar om sanningen." [43:86]

Den som med [full] kunskap betyder: kunskap om laa ilaaha illa Allah och de vet i sina hjärtan vad de säger med sina tungor.

Beviset från Sunnah är hadithen: återberättat av 'Uthmaan (må Allah vara nöjd med honom) att Allahs Sändebud ﷺ sade:

"Den som dör och vet att laa ilaaha illa Allah, kommer att

inträda Jannah (Paradiset)." [Sahih Muslim]

Bevis för **Yaqeen** (säkerhet) är Hans yttrande:

"Inga andra än de som tror på Gud och Hans Sändebud och som inte vacklar i tron och de som kämpar för Guds sak med sina ägodelar och med livet som insats är [verkliga] troende; det är de som är uppriktiga [i sin bekännelse av tron]." [49:15]

Så villkoret här är att pålitligheten och korrektheten av deras imán (tro) i Allah och Hans Sändebud baseras på att de inte tvivlar vilket betyder: de är inte osäkra och skeptiska. När det gäller den som tvivlar så är han från *munafiqón* (hycklarna).

Beviset från Sunnah finns i följande hadith: återberättat av Abu Hurayrah att Allahs Sändebud ﷺ sade: "Jag vittnar att det inte finns någon värd dyrkan förutom Allah och att jag är Allahs Sändebud. Det finns ingen tjänare som möter Allah med dem (dvs shahaadatayn) utan att tvivla på dem utan att han får träda in i Jannah." [Sahih Muslim]

Och i en annan återberättelse:

"Det finns ingen slav som möter Allah med dem (dvs shahaadatayn) utan att tvivla på dem och Jannah hålls inte borta från honom." [Sahih Muslim i boken av imán]

Och det har även återberättats från Abu Hurayrah att Allahs Sändebud ﷺ sade:

"Den som du (dvs Abu Hurayrah) möter utanför den här gården som vittnar om laa ilaaha illa Allah med yaqeen i det med sitt hjärta, ge honom då glada nyheter om Jannah." [Sahih Bukhari i boken av imán]

Bevis för **Ikhlaas** (uppriktighet) är Hans yttrande:

"Ja, ren, uppriktig tillbedjan är Gud förbehållen!" [39:3]

Och Hans yttrande:

"Men inga andra påbud gavs dem än att dyrka Gud med ren och uppriktig tro" [98:5]

Beviset från Sunnah finns i följande hadith: återberättat av Abu Hurayrah att Allahs Sändebud ﷺ sade:

"... De mest lyckliga av folken som kommer att ha min medling är dem som säger laa ilaaha illa Allah uppriktigt från deras hjärtan." [Sahih Bukhari i boken av kunskap]

Bevis för **Sidq** (sannfärdighet) är Hans yttrande:

"Alif lam meem. TROR människorna att de efter att ha förklarat "Vi tror" skall lämnas i fred utan att få utstå prövningar? Men Vi satte deras föregångare på prov [och Guds vägar kommer att förbli desamma]; Gud vet vilka de sanna och uppriktiga är och Han vet vilka som ljuger." [29:1-3]

Och Hans yttrande:

"Det finns människor som säger: "Vi tror på Gud och den Yttersta Dagen", medan de [i själva verket] inte tror. De försöker bedra Gud och de troende, men de bedrar inga andra än sig själva – och inser det inte. Deras hjärtan är sjuka av tvivel och Gud låter det onda förvärras, och ett plågsamt straff väntar dem för deras ständiga lögner." [2:8-10]

Och bevis från Sunnah finns i hadithen återberättat av Mu'aadh ibn Jabal (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten ﷺ sade:

"Det finns ingen som vittnar att laa ilaaha illa Allah och att

Muhammad är Hans slav och Sändebud, sannfärdigt från sitt hjärta, utan att Allah förbjuder Helveteselden för honom." [Sahih al-Bukhari och Sahih al-Muslim]

Bevis för **Mahabbah** (kärlek) är Hans yttrande:

"Ändå fanns det människor som sätter upp medgudar vid Guds sida och ägnar dem en sådan kärlek som [bör] ägnas Gud. Men de troendes kärlek till Gud är starkare." [2:165]

Och Hans yttrande:

"Troende! Om någon av er avsvär sig sin tro, skall Gud [i deras ställe] sätta människor som Han älskar och som älskar Honom, anspråkslösa gentemot [andra] troende, omutligt fasta mot förnekarna av sanningen, [människor] som strävar och kämpar för Guds sak utan att bekymra sig om andras ogillande." [5:54]

Och bevis från Sunnah finns i följande hadith: återberättat av Anas (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten ﷺ sade:

"Den som har tre egenskaper kommer att finna sötman av imán: 1. Den för vem Allah och Hans Sändebud blir mer älskade än något annat, 2. den som älskar en person och han älskar honom endast för Allahs skull, och 3. den som hatar att återvända till otro precis så som han hatar att kastas in i elden." [Sahih Bukhari och Sahih Muslim]

Bevis för **Inqiyaad** (underkastelse) är Hans yttrande:

"Vänd åter till Gud och underkasta er Hans vilja innan straffet drabbar er och ni inte [längre] kan få hjälp." [39:54]

Och Hans yttrande:

"Vem uppfyller religionens krav bättre än den som i allt underordnar sin vilja under Guds?" [4:125]

Och Hans yttrande:

"Den som med hela sitt väsen underkastar sig Guds vilja och som gör det goda och det rätta har vunnit ett säkert fäste." [31:22]

Ett säkert fäste innebär: laa ilaaha illa Allah.

Och Hans yttrande:

"Nej, vid din Herre! De är inte [sanna] troende förrän de sätter dig [Muhammad] som domare att döma mellan sig i alla sina tvister och därefter inte i sitt inre har någon invändning mot dina beslut utan underkastar sig dem helt och fullt." [4:65]

Och bevis från Sunnah är hans ﷺ yttrande: "Ingen av er kommer att tro förrän hans önskningar (luster) är i enlighet med det som jag har kommit med." [Da'íf. Återberättat av Khatíb al-Baghdádí i Táríkh och av at-Tabaráni i hans Mu'jim och andra]

Bevis för **Qubôl** (godtagande) är Hans yttrande:

"Och så har det varit förr; Vi har aldrig sänt en varnare till ett folk före dig utan att de nöjeslystna veklingarna bland dem sade: "Vi har förstått att detta var våra fäders tro och vi följer deras exempel." [Och när profeten] sade: "Men om jag ger er bättre vägledning än den som ni har förstått att era fäder följde?" blev deras svar [alltid]: "Vi avvisar det [budskap] som [ni profeter påstår att] ni har anförtrotts!" Och Vi lät dem känna på Vår vedergällning. Se där vilket slut de fick som påstod att sanningen är lögn!" [43:23-25]

Och Hans yttrande:

"Varje gång de fick höra orden "det finns ingen gud utom Allah", kände de hur högmodet steg dem åt huvudet [tills] de sade: "Skall vi överge våra gudar för en galen poets skull?"" [37:35-36]

Och beviset från Sunnah är hadithen som återberättades av Abu Musa (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten ﷺ sade:

"Exemplet på det som Allah sände mig med av vägledning och kunskap är som exemplet av ett överflöd av regn som faller över jorden. Där finns ofruktbar jord som absorberar vattnet och orsakar många växter och örter att växa och där finns ofruktbar jord som håller och bevarar vattnet genom vilket Allah gynnar folket genom att de får dricka, bevattna och bruka marken. Det finns även en annan del av jorden som inte håller kvar och bevarar vattnet och inte heller växer några växter. Det första exemplet är den som har fiqh (förståelse) för Allahs Deen (religion) och den som har gynnats av det som Allah sände mig med. Det andra exemplet är ett exempel på den som inte bryr sig om det och accepterar inte vägledningen av Allah som jag har sänts med." [Sahih al-Bukhari i boken av kunskap och Sahih Muslim]

Innebörden av den andra delen av Shahaadah

När det gäller innebörden av vittnesmålet att Muhammad [må Allahs frid och välsignelser vara över honom] är

Allahs Sändebud [Muhammad Rasoolullah] då är det bekräftelsen med **tungan** och tron med **hjärtat** att Muhammad bin 'Abdullah al-Qurashee al-Haashimee är Allahs Sändebud till hela skapelsen, till Jinn och mänskligheten, så som det sades av Allah den Högste:

"Säg: "Människor! Jag är Guds Sändebud, [utsänd] till er alla av Honom som äger herraväldet över himlarna och jorden! Det finns ingen gud utom Han – Han som skänker liv och skänker död. Tro därför på Gud och Hans Sändebud, den olärde Profeten, som tror på Gud och Hans ord, och följ honom så att ni får vägledning."" [7:158]

Han, den Högste, sade även:

"VÄLSIGNAD vare Han som steg för steg har uppenbarat för Sin tjänare den måttstock [med vilken rätt kan mätas och skiljas från orätt] och som skall tjäna som en varning för alla folk" [25:1]

Shahaadah kräver att:

- du **tror** på allt som Allahs Sändebud informerade dig om;
- du **följer** vad än han har befallt;
- du **undviker** det som han förbjöd, och att;
- du inte dyrkar Allah [med något eller på något annat sätt] än med det som han föreskrev

Det kräver även att:

- du inte tror att Allahs Sändebud har någon delaktighet eller någon rättighet i ar-Ruboobiyyah eller i att styra angelägenheterna av skapelsen, och inte heller har han rätten att bli dyrkad

överhuvudtaget. Tvärtom så är han [må Allahs frid och välsignelser vara över honom] en slav och dyrkare av Allah, inte någon som ska dyrkas; och han är ett Sändebud som inte skall vederläggas

- det ligger inte i hans makt att gynna eller skada, varken för sig själv eller andra, förutom så som Allah Vill

Bevisen finns i Allahs – den Högste – yttrande:

"Säg: "Jag säger inte till er att jag har Guds skatter i min hand eller att jag känner till det som är dolt för människor. Inte heller säger jag till er: 'Se, jag är en ängel.' Allt jag gör är för att följa det som uppenbaras för mig."" [6:50]

Han är en av Allahs slavar [tjänare] som handlar så som han befalls och han följer de befallningar som han får. Och Allah – den Högste – säger:

"Säg: "Jag har ingen makt över er och kan inte vålla er skada; inte heller [kan jag] förmå er att följa den raka vägen." Säg: "Ingen kan skydda mig mot Gud och jag kan heller inte finna en tillflykt undan Honom" [72:21-22]

Allah – den Högste – säger även:

"Säg: "Jag kan inte uppnå förmåner för mig själv eller avvärja ett ont [som hotar mig] – ingenting [händer mig] utom det som Gud vill. Men om jag hade haft full kännedom om det som är dolt för människor, skulle jag helt säkert ha kunnat uppnå mycket av detta livets goda och jag skulle ha undgått allt ont. Jag är bara en varnare och förkunnare av hoppets budskap till människor som vill tro."" [7:188]

Så detta är innebörden av vittnesmålet av laa ilaaha illa Allah, **Muhammad Rasoolullah**. Från den här innebörden

förstår människan att ingenting av skapelsen förtjänar rättigheten att dyrkas, inte Allahs Sändebud ﷺ och ingen annan från skapelsen som är under hans rank; och att dyrkan enbart är för Allah, Ensam; och att rättigheten av Allahs Sändebud över oss är att ge honom rangen och positionen som Allah, den Högste, gav honom: Allahs slav och Hans Sändebud.

Källa: *Att förstå dyrkan – Fiqh ul-'Ibaadah* – Shaykh ibn 'Uthaymeen

Vikten av Tawheed och konsekvenserna om vi försummar det

Av: Shaykh Saalih Ibn 'Abdillah al-Fawzaan

Källa: *Duroos min al-Qur'an al-Karím* (sid 5-11)

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges Namn

Någon kanske säger och det har faktiskt även sagts: "Vad är det med dig när du alltid fokuserar på Tawhíd och du pratar så mycket om det?! Och du tänker inte på muslimernas situation i dagens läge, de som dödas och orsakas att fly överallt på jorden, de som jagas av otrohetens imperium på varje ställe?!"

Så vi säger, och hos Allah ligger framgång:

Tawhíd är grunden över vilken denna rätta religionen har byggts på så att fokusera på det innebär att fokusera på dess kärna först. Ifall vi reflekterar över den ädla Koranen kommer vi att se att den tar upp frågor om Tawhíd

konstant, så mycket att det inte existerar en enda Surah i Koranen som inte tar upp Tawhíd genom att förklara det och förbjuda det som går emot det. Det var imam Ibn al-Qayyim som nämnde att hela Koranen är om Tawhíd eftersom den är uppbyggd av följande:

- Information om Allah och Hans Namn och Attribut – detta är Tawhíd som vi behöver ha kunskap om som kallas för Tawhíd ar-Ruboobiyyah (samt Asmaa' was-Sifaat)

- Befallningar att dyrka Allah ensam utan några partners och förbud mot dyrkan av annat än Honom – detta är den Tawhíd som vi måste lägga i våra handlingar som kallas för Tawhíd al-'Uloohiyyah

- Befallningar att lyda Allah och Hans Sändebud ﷺ och förbud mot olydnad gentemot Allah och Hans Sändebud ﷺ – dessa är sätt genom vilka Tawhíd aktualiseras och kompletteras

- Information angående vad Allah har förberett för folket av Tawhíd, de gåvor, den framgång, frälsning och den segern i det här livet och i det kommande, och de bestraffningarna som väntar på folket av shirk i det här livet och en evig tortyr som finns förberedd för dem då de träder in i Helveteselden – det första är för dem som aktualiserade Tawhíd och det andra är för dem som inte gjorde det. [4]

Därmed cirkulerar hela Koranen runt Tawhíd. Om du tänker på de kapitel som uppenbarades i Makkah skulle du finna att de flesta av dem fokuserar helt på Tawhíd. Detta

---

4 Se *Madaarijus-Saalikeen* (3/468) för detaljer

är för att Profeten ﷺ stannade i Makkah i 13 år där han kallade till Tawhíd och varnade för shirk. Den viktigaste majoriteten av religiösa obligationer som zakaah, fastan, Hajj, frågorna kring halal och haram, affärsärenden, etc. uppenbarades inte förrän efter Hijrah till al-Madínah. Stiftandet av bönen är ett undantag till detta då det gjordes obligatoriskt medan Profeten ﷺ fortfarande var i Makkah under natten av al-Mi'raaj då han togs under natten (till Jerusalem)[5], men det var strax innan Hijrah.

Så majoriteten av de kapitel som uppenbarades innan Profeten ﷺ gjorde Hijrah fokuserade helt på Tawhíd och visade därmed hur viktigt ämnet är. Dessutom uppenbarades inte de religiösa obligationerna förrän Tawhíd presenterades och fastställdes i folkets själar och förrän den riktiga 'Aqîdah tog sina rötter. För sannerligen kan handlingarna inte vara korrekta förutom med Tawhíd och inte heller kan de ha något annat än Tawhíd som sin grund. Koranen har illustrerat att Sändebuden ﷺ började sina uppdrag med att kalla folket till Tawhíd innan något annat, så som Allah säger:

"Till varje samfund har Vi låtit ett sändebud komma [för att förkunna]: "Dyrka Gud och håll er borta från det onda!"" [16:36]

Allah säger även:

"Vi har aldrig sänt en profet före dig utan att uppenbara för honom: "Det finns ingen annan gud än Jag – tillbe Mig!"" [21:25]

Och varje Profet brukade säga till sitt folk:

---

5 Så som det kan hittas i **mutawaatir** återberättelserna av (al-Mi'raaj) Nattresan, se "aahaad" återberättelsen av Anas som kan hittas i *al-Bukharis* kapitel av Tawhíd (kapitel 37, hadith #7517) [13/583] och *Muslims* kapitel om Imán (kapitel 74, hadith #162)

"Dyrka Gud, mitt folk – ni har ingen annan gud än Honom!" [7:59]

Så detta var Sändebudens uppdrag – de började med Tawhíd.

Likaså gjorde kallarna som följde Sändebuden, de började med att fokusera på Tawhíd. Detta är för att varje da'wah som inte byggs på Tawhíd är en fruktlös kallelse som inte uppfyller sitt syfte och det finns inga positiva resultat av det. Varje da'wah som inte fokuserar på Tawhíd är en förlorad kallelse med hänsyn till dess slutresultat. Detta är något som är välkänt och det har setts överallt.

Å andra sidan, varje da'wah som cirkulerar runt Tawhíd är sannerligen en lyckad kallelse med Allahs tillåtelse, en kallelse som gynnar samhället och bär på många frukter. Historien vittnar om det.

Vi försummar inte muslimernas situationer utan vi är väldigt bekymrade om dem. Vi stöttar dem och försöker att förhindra all ondska från att nå dem. Det är inget lätt för oss att muslimer dödas och jagas men det är inte heller sann bekymmer för muslimernas situation att vi tvingar oss själva att fälla tårar utan uppriktighet eller att vi fyller världen med tal och böcker, skrik och gråt... för sannerligen hjälper inte det här någonting.

Att hitta en riktig lösning för muslimernas problem kräver av oss att vi söker anledningarna som har lett till den bestraffningen som drabbar muslimerna genom deras fienders händer.

Vad har orsakat muslimernas fiender att kräva och hålla auktoritet över dem? När vi ser på den muslimska världen ser vi inget seriöst engagemang i islam hos dem som tillskriver sig själva till islam förutom hos de få som Allah har varit Barmhärtig över. Vad vi ser är endast muslimer

med namn, hos flesta av dem är 'Aqîdah försvunnen. De dyrkar andra än Allah, kallar till helgedomar och rättfärdiga personer, de håller fast vid gravarna och gravvalven, de utför inte bönen, de betalar inte zakaah, de fastar inte, etc. De uppfyller inte de grundläggande obligationerna som Allah kräver från dem, de samlar inte ens sin styrka eller förbereder sig psykiskt för att slåss mot de icke-troende! Detta är fallet med majoriteten av dem som tillskriver sig själva till islam – de har förlorat sin religion, så Allah den Allsmäktige orsakade dem att gå förlorade.

Den mest märkvärdiga faktorn som har fått dem att bli utsatta för dessa bestraffningar är deras slarv med Tawhíd och deras fall för stor shirk, till den nivån att de inte håller varandra borta ifrån det och inte heller visar de någon förakt för det! De som själva inte faller i det anser det vara förlåtet eller så anser de det inte vara shirk. En förklaring till det här kommer framöver, in shaa Allah. Så var medveten om att detta är den främsta anledningen till att muslimerna har utsatts för sådana bestraffningar.

Ifall de hade hållit fast vid sin religion, aktualiserat Tawhíd och fastställt sin 'Aqîdah med Boken och Sunnah, hållit fast vid repet av Allah, hållit sig undan för splittring, då hade sannerligen det som har tillåtits att drabba dem inte tillåtits att drabba dem mer så som Allah säger:

"Ja, Gud skall bistå alla som strävar för Hans sak – hos Gud ligger all styrka, all makt – de som, om Vi ger dem makt och myndighet på jorden, förrättar bönen och ger åt de fattiga och anbefaller det som är rätt och förbjuder det som är orätt. Och till Allah tillhör resultatet av [alla] frågor." [22:40-41]

Så Allah har gjort det klart för oss att seger inte kommer att ges muslimerna förrän de fokuserar på det som Han har

nämnt – förrättar bönen, betalar zakaah, påbjuder det goda och förbjuder det onda.

Vart är dessa angelägenheter med muslimerna och deras nuvarande situation idag? Vart är förrättandet av bönen av de flesta muslimerna? Eller ännu viktigare, vart är den korrekta 'Aqîdah för de flesta som påstår att islam är deras religion?!

Allah säger:

"Gud har lovat dem bland er som tror och lever rättskaffens att Han skall göra dem till ställföreträdare på jorden – liksom Han gjorde dem till Sina ställföreträdare som levde före dem – och ge fasthet och styrka åt den religion som Han har godkänt för dem, och att Han istället för den fruktan som de förut levde under skall skänka dem trygghet..." [24:55]

Men vart är det första kravet för det här löftet?

"[på villkor att] de ägnar Mig sin dyrkan och inte sätter något vid Min sida." [24:55]

Så Han har klargjort att vi kommer att få auktoritet endast när det här villkoret är uppfyllt – att de dyrkar Honom ensam utan några partners och detta är kärnan av Tawhíd. Dessa generöst lovade sakerna kommer inte att ges förutom till dem som förstår och tillämpar Tawhíd, dyrkar Allah ensam utan några partners, med handlingar av dyrkan inklusive bönen, zakaah, Hajj och alla andra handlingar av dyrkan. Notera att Allah den Upphöjde inte sade *"De dyrkar Mig"* endast, utan Han fyllde det med Hans yttrande:

"... och inte sätter något vid Min sida." [24:55]

Så är det för att dyrkan gynnar inte med närvaro av shirk. Alla former av shirk måste undvikas, oavsett vilken form

eller namn. Shirk innebär helt enkelt att utföra en handling av dyrkan för någon annan än Allah den Allsmäktige.

Detta är vad som ger sann frälsning, säkerhet, seger och styrka i ett land – att rätta till 'Aqîdah och att sedan rätta till handlingarna. Utan detta, katastrofer och bestraffning kommer att fortsätta drabba den som inte uppfyller villkoret (för Allahs hjälp). Att vara erövrad av fienderna är endast resultatet av muslimerna som inte uppfyller det här nödvändiga villkoret, deras brist på riktig bekymmer för deras 'Aqîdah och religion och deras belåtenhet att endast bära på ett muslimskt namn och inget annat.

Testa din kunskap och förståelse

1. Vad kräver Allah från Sina tjänare för att göra dem segerrika?
2. Vilka är några av de onda resultaten av att vända sig ifrån den rätta förståelsen av Tawhíd?
3. Kan det sägas att muslimer som fokuserar på Tawhíd ignorerar problemen som Ummah stöter på? Varför eller varför inte?

Innebörden av ordet "Tawhíd"

Av: Shaykh Saalih ibn 'Abdillah al-Fawzaan

Källa: *Duroos min al-Qur'an al-Karím* (sid 11-12)

Vad exakt är denna Tawhíd som är så viktig som håller en sådan hög position?

Bokstavligen kommer ordet *Tawhíd* från ordet *wahhada*

som betyder att göra något *waahid*. Waahid är motsatsen till två, tre, etc., motsatsen till plural. Så *waahid* är något som kommer att fortsätta vara singular och aldrig bli partner till något annat.

När det gäller Sharí'ah definitionen betyder Tawhíd att välja ut Allah när det gäller all form av dyrkan så att man ägnar all sin dyrkan till endast Allah och ingen annan. Allah säger:

"... och all dyrkan ägnas Gud." [8:39]

Allah säger även:

"Jag har skapat de osynliga väsendena och människorna enbart för att de skall [känna Mig och] dyrka Mig." [51:56]

Och Allah säger:

"TILLBE GUD och sätt ingenting, vad det än kan vara, vid Hans sida." [4:36]

Allah säger även:

"Åkalla därför Gud med ren och uppriktig tro, även om det ses med ovilja av dem som förnekar sanningen!" [40:14]

Detta är innebörden av Tawhíd – att välja ut Allah i alla handlingar av dyrkan och att överge dyrkan av något annat.

Testa din kunskap och din förståelse

1. Vad betyder wahhada?
2. Vad betyder ordet Tawhíd enligt Sharí'ah?

Kategorierna av Tawhíd

Av: Shaykh Saalih ibn 'Abdillah al-Fawzaan

Källa: *Duroos min al-Qur'an al-Karím* (sid 12-14)

Tawhíd har tre kategorier som kan uppfattas direkt från Allahs Bok. Denna uppdelning av Tawhíd kommer inte från någons åsikt och inte heller är det något traditionellt sätt att förklara Tawhíd. Det är en uppdelning som är tagen direkt ur Allahs Bok.

Den första kategorin är *Tawhíd ar-Ruboobiyyah* som betyder "att välja ut Allah i förståelsen av Hans Handlingar", som t.ex. att Han har skapat, att Han försörjer, ger liv och död och styr alla angelägenheter.

En person förstår att Allah Ensam är Skaparen, Försörjaren, den Evige, den som styr alla angelägenheter.

Den andra kategorin är *Tawhíd al-Uloohiyyah* som betyder "att välja ut Allah i tjänarens handlingar". Detta inkluderar alla handlingar som för en närmare Allah den Upphöjde som t.ex:

Du'aa – åkallan

Khowf -fruktan

Rajaa – hopp

Rahbah – avund

Ragbah – längtan

Tawakkul – tillit

Isti'aanah – att söka allmän hjälp

Istighaathah – att söka hjälp i nödfall

All form av dyrkan måste utföras endast för Allah och inte för någon annan än Honom. Detta är vad som menas med Tawhíd al-'ibaadah eller Tawhíd al-Uloohiyyah och det är den Tawhíd som sätts i handlingar medan tjänaren väljer ut Allah i allting som Han kräver, med en avsikt för endast Honom, i alla handlingar av lydnad.

Den tredje kategorin är Tawhíd *al-Asmaa' was-Sifaat* som betyder "att tro på varje Namn och Attribut som Allah har tillskrivit Sig Själv eller som Hans Sändebud ﷺ har tillskrivit för Honom."

Dessa tre kategorier uppfattas direkt från Allahs Bok. Varje vers som nämner Allahs Handlingar, som t.ex. skapandet, försörjningen, att ge liv och död och att kontrollera angelägenheterna, beskriver Tawhíd ar-Ruboobiyyah. Detta förekommer ganska ofta i Koranen. Allah säger:

"Säg: "Vem tillhör jorden och alla som bygger och bor på den? [Svara] om ni vet det." De kommer att svara: "Gud." Säg: "Då borde ni tänka över [vad det innebär]?" Säg: "Vem är Herren över de sju himlarna och Herren till härlighetens och allmaktens tron?" De kommer att svara: "Gud." Säg: "Fruktar ni [Honom] inte?" Säg: "Vem är det som har allt herravälde i Sin hand, som beskyddar [allt] och som ingen kan beskydda? [Svara] om ni vet det." [Och] de kommer att svara: "Gud." Säg: "Hur har ni då kunnat bli [till den grad] förvillade?"" [23:84-89]

Allah säger även:

"SÄG: "Vem förser er med det i himlen och på jorden som ni behöver för er försörjning? Vem har makten över hörsel och syn? Vem låter livet spira ur det som är dött och låter döden stiga fram ur det levande? Och vem styr skapelsens

ordning?" På detta kommer de att svara: "[Det är] Gud." Och du skall säga: "Skall ni då inte frukta Honom?"" [10:31]

Liknande, varje vers som nämner skapandet av himlarna och jorden eller andra skapade saker handlar om *Tawhíd ar-Ruboobiyyah*.

Varje vers som nämner dyrkan, vare sig det är en befallning att dyrka Allah eller ett förbud av shirk, handlar om *Tawhíd al-Uloohiyyah*.

Varje vers som nämner något angående Allahs Namn eller Attribut handlar om *Tawhíd al-Asmaa' was-Sifaat*.

Alla dessa kategorier kan hittas i Allahs Bok och det är det som har lett fram till att de lärda sade: "Tawhíd består av tre kategorier: Uloohiyyah, Ruboobiyyah och al-Asmaa' was-Sifaat." De innoverade inte den här uppdelningen av sig själva utan detta är något som kommer direkt från Allahs Bok. Jag kommer att gå igenom detta i detalj senare, in shaa Allah.

Testa din kunskap och din förståelse

1. Förklara innebörden av Tawhíd ar-Ruboobiyyah.
2. Förklara innebörden av Tawhíd al-Uloohiyyah.
3. Förklara inenbörden av Tawhíd al-Asmaa' was-Sifaat.

Tafsir - Förklaringar - Berättelser - Olika projekt - Mycket mer!

Koran och Sunna - Förklaring

Gilla | Dela | Följ oss